

Gribas svinēt kopā

Kuldīgas Centra vidusskolas 2.c klases bērni dzied Lolitas Saulietes dziesmu *Re, re. Attēlā* – Marjama, Augusts, Oliveris, Estere, Aleksandra, otrajā rindā Demians un Marta.

„Mēs esam noilgojušies pēc uzstāšanās un būšanas kopā,” tā Kuldīgas Centra vidusskolas direktore Brigita Freija sacīja svētku koncertā *Reizi gadā ziema nāk*, kurā skolēni un vairāki pedagogi Kuldīgas kultūras centrā dziedāja, dejoja, runāja dzeju un spēlēja etides.

Koncertu vadīja jaunieši Mārcis Zītars un Arnis Raitums no 12. klases. Mārcis secina: „Lai gan pasākumu vadītāju pirmo reizi, stresa nebija, un es būtu gatavs vēl kādu reizi uzkāpt uz skatuves. Ziema man asociējas ar baltumu, ar jauku noskaņojumu,

omulību un siltumu pie kamīna, kā arī mandarīniem. Novēlu visiem izturību un veselību, lai tas kovids nenāk atpakaļ!” Arī Arnis pasākumu vadījis pirmo reizi: „Uzkāpt uz skatuves bija traki, bet ar laiku pieradu. Man Ziemassvētki saistās ar ziemu, ģimenes tikšanos un piedošanas laiku. Novēlu visiem lustīgus svētkus!”

Otrklasnieka Toma vecāki jutās priecīgi. „Šis bērnam bija pirmais Ziemassvētku koncerts pēc pandēmijas, un mums tas ļoti patika,” teica Fricsonu ģimene. Arī brašajam Tomam pašam tas patīcis, un uztraukuma nav bijis nemaz.

Vecāki saka: „Mums Ziemassvētki ir ģimenes svētki. Visiem novēlam veselību, satiecību un mieru.”

Direktore B.Freja rezumē: „Man pēc koncerta ir jauks noskaņojums – gribas smaidīt. Jauniešiem tā bija iespēja atkal kāpt uz skatuves, un tas palīdzēja kolektīvus apvienot. Ļoti priecājos par atsaucību un ieinteresētību, jo dalībai varēja pieteikties katrā klase. Man Ziemassvētki saistās ar dvēseles mieru un laiku kopā ar ģimeni. Svētkos novēlu, lai katram ir, ko mīlēt, un lai ir, kas mīl jūs.”

Lauras Vilertes teksts un foto

No diviem **Ziemassvētku veciņiem** noslēpumus izvilinājusi Laura Vilerte.

→ 9. lpp.

„Mūsu devīze: „Mēs esam, ja es esmu, un es esmu, ja mēs esam.” Tā arī strādājam – viens otru papildinot,” stāsta Skrundas ēdināšanas uzņēmuma **Cepliņi** pārstāve Gunta Stepanova.

→ 7. lpp.

Rakstnieks **Arno Jundze** Kuldīgā – par Eduardu Veidenbaumu un savu jaunāko romānu *Es nemiršu nekad*.

→ 6. lpp.

Gada spilgtākais notikums vai pārdzīvojums – kāds tas bijis Kurzemnieka darbiniekiem.

→ 12.-13. lpp.

Ko dāvināt un vēlēt Ziemassvētkos, ko likt galdā?

→ 8. lpp.

Sniegs no jumtiem jānotīra. Vai tas tiek ievērots, un kas to dara?

Mudina balsot par **Rūdbāržu ģerboni.**

→ 5. lpp.

Uz Kuldīgas slimnīcas valdes priekšsēža amatu tiks izsludināta atkārtota pieteikšanās, jo pirmā **beigusies bez rezultāta.**

→ 4. lpp.

Kad notiek **Ziemassvētku dievkalpojumi** novada baznīcās.

→ 14. lpp.

Otrdien, 27. decembrī:

- Lai drošs Vecgada vakars. Padomi.
- Tuvplānā – būvniecība vecpilsētā.
- Turlavnieks Modris Sermoliņš.
- Ziemassvētku dievkalpojumā.
- Kalpakam pa pēdām.
- Slidenas un slapjas ielas.

REDAKCIJAS SLEJA

Ceļā

Decembra beigas ir tas laiks, kad gribas atskatīties uz paveikto, gada laikā nostāigāto ceļu, kad gribas atcerēties iedvesmojošos mirkļus, lai paņemtu līdzi jaunajam sākumam. Šodien iznāk 100. šīgada numurs.

Kā jebkurā ceļā svarīgs, pirmkārt, ir virziens. Mums *Kurzemniekā* tas ir diezgan skaidrs, pat spītējot tipogrāfijas, pasta, degvielas, elektrības un citu izdevumu pieaugumam, mērķis paliek nemainīgs – turpināt izdot laikrakstu drukātā formātā divreiz nedēļā. Ejoj līdzi laikam, esam ieņēmuši arī papildvirzienu, proti, mūsu darba augļus jeb saturu var saņemt, arī abonējot laikraksta elektronisko un drukāto versiju pilnveidotajā portālā www.kurzemnieks.lv.

Otrkārt, jebkurā ceļā svarīgi ir ceļabiedri. Un mums to ir daudz. Maza kompānija mēs esam paši redakcijā 1905. gada ielā 19, turklāt kopš kovida pandēmijas esam apguvuši prasmi strādāt mākonī jeb attālināti.

Nozīmīgi, dažbrīd pat ļoti svarīgi ir mūsu ārstata autori. Īpašs paldies Alisei Volanskai, Rasmai Zvejniecei, Jolantai Hercenbergai, Ivetai Grīniņai, Katrīnai Spuleniecei-Aišpurei, Mārītei Milzerei, Eduardam Skabim u.c.

Ceļabiedri ir jaunieši, kuri prakses vai vasaras laikā pie mums strādājuši: paldies Laurai Vilertei, Edvardam Sokolovskim, Gabrielai Pētersonei. Ceļabiedri ir arī uzticamie informācijas avoti.

Mūsu ceļabiedri ir mūsu partneri: Mūkusalas tipogrāfija, *Latvijas Pasts*, *Preses serviss*, *Narvesen*, lielie un mazie veikali, kā *Dārziņš* un veikali Putnudarzā un Dzelzceļa ielā, Geides

degvielas uzpildes stacija u.c.

Un mūsu abonenti. Un reklamdevēji. Un būtībā ikviens, kas ielicis sludinājumu, un ikviens, kam izdevies pēc tā ko nopirkt vai pārdod. Varam visus saukt par klientiem, bet varam par ceļabiedriem.

Tie ir arī kolēģi citos medijos, un īpaši draudzīgi esam ar reģionālo laikrakstu cunfti.

Lai labi veiktos, lai tiktu uz priekšu, vajadzīgs arī ceļavējš. Tas ir mainīgs – atkarīgs no valsts nodokļu politikas, no dažādiem ekonomikas un veselības procesiem pasaulē, no sadarbības ar citām institūcijām.

Ceļamaize. Tā ir bagāža, ko mums atstājuši kolēģi, kuri redakcijā vairs nestrādā, bet kuriem saku paldies par kopīgo darbošanos un ceru, ka viņi arī sev paņēmuši līdzi tālākajās gaitās kādu atziņu no *Kurzemnieka*.

Vēl jebkurā ceļā svarīgs ir ceļotprieks. To vēlu ikkatram no jums, mūsu ceļabiedri, un ceru, ka tas būs kopā ar mums arī visu nākamo gadu.

Un, ja jānonāk krustcelēs, lai ir spēks un izdoma prast aiziet pa labāko ceļu. Ne vienmēr tas var būt īsākais vai pat pareizākais, jo to rādīs tālākais, taču jebkura mācība lai noder un nāk par labu!

Ziemassvētku noskaņās vēlu veiksmīgu mājupceļu tiem, kas vēl ceļā! Lai silti, droši, ģimeniski svētki mums visiem!

Kurzemnieka
kollektīva
vārdā –
galvenā
redaktore
Daiga
Bitiniece

MANUPRĀT

Mums ir, ar ko lepoties!

Tuvojoties gada izskaņai, tradicionāli atskatāmies uz paveikto. Izņēmums nav arī sports. Katru gadu varam lepoties ar Kuldīgas novada sportistu panākumiem sacensībās Latvijā, Eiropā un pasaulē. Nupat kļuvis zināms, ka Latvijas Dambretes federācijas titulu *Gada sportiste U8 vecuma grupā* saņēmusi kuldīdzniece Ramona Šerpāne, bet viņas trenerim Pēterim Gailānam – balva kā labākajam sacensību tiesnesim. Balvas pasniegusi arī Latvijas Volejbola federācija, un divas saņēmuši mūsējie: skrundeiece Anija Jurdža atzīta par

gada volejbolisti, bet kuldīdznieks Kristians Fokerots ir gada uzlecošā zvaigzne. Tradicionāli arī Kuldīgā notiek pasākums *Gada balva sportā*, un šogad labākos uzzināsim 12 kategorijās. Balsojumā par trim – *Gada populārākais sportists*, *Gada populārākais sporta pasākums* un *Gada populārākais tautas sporta pasākums* – var iesaistīties ikkatrs, internetā ierakstot šādu saiti: <https://www.visidati.lv/aptauja/1939224909>. Laiks ir līdz 26. decembrim.

Inta Jansone

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301
Tirāža – 2722.

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.
Žurnālisti: Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv;
Inta Jansone – 63350568, inta.jansone@kurzemnieks.lv;
Amanda Gustovska – 63350565, amanda.gustovska@kurzemnieks.lv;
Kristīne Pabērza – 63350565, kristine.paberza@kurzemnieks.lv;
Līga Gabrāne – 63350568, līga.gabrāne@kurzemnieks.lv.

ČETRI PAR VIENU

Kā veicas, no jumtiem tīrot sniegu?

UZREIZ PĒC PUTEŅA

1. Kaspars Poriķis, SIA Kuldīgas komunālās pakalpojumi valdes priekšsēdis:

– Pie jumtiem ķērāties jau pagājušajā nedēļā tūlīt pēc puteņa vienlaikus ar ielu un ceļu tīrīšanu, negaidot, kad tiek apdraudētas konstrukcijas vai gājēji. To darīja būvniecības daļas strādnieki, sākot ar šaubīgākajiem jumtiem. Faktiski lielākā daļa jau notīrīta. Vecpilsētā daudzām senajām ēkām konstrukcijas veidotas tā, ka var izturēt diezgan biezu un smagu sniegu.

Jumtus tīrījām gan pēc pašu veidota grafika, lielākoties sabiedriskās ēkas, gan pēc mūsu apsaimniekoto māju iedzīvotāju lūguma, izvērtējot staidzamību. Galvenie kritēriji, pēc kā vērtējam, ir konstrukcija, slīpums un sniega biežums. No

metāla jumtiem visbiežāk sniegs noslīd pats, no šīfera vai dakstiņu tik ātri ne. Jāvērtē apstākļu kopums. Tāpat jāņem vērā, vai pie nama ir zaļā zona vai ietve, lai krītošais sniegs un lāstekas neapdraudētu cilvēkus. Tās vietas pirms tīrīšanas norobežojām. Pilsētas laukumā 2 lente tika norauta. Nav saprotams, kāpēc tā vajadzēja darīt.

Jumti ir dažādi: vienus var notīrīt no zemes, citos jākāpj pa trepēm, vai arī vajadzīgs pacēlājs. Tehnika prasa lielākas izmaksas, tāpēc to cenšamies izmantot mazāk. Iedzīvotāju attieksme ir atšķirīga: daļu vispār tas nesatrauc, ka sniegs var būt drauds ēkai vai gājējiem, citi uzticas speciālistiem, daži īpaši aktīvie rūpējas pārāk daudz.

KATASTROFĀLI NEBIJA

2. Andris Liseckis, SIA Skrudas komunālās saimniecība namu apsaimniekošanas speciālists:

– Jumtus esam tīrījuši tikai pilsētā, no pagastiem interese nav izrādīta. No iepriekšējiem gadiem ir pieredze, kādas ēkas un jumti ir Skrundā. Uzsniegot biežākam sniegam, situāciju regulāri vērtējam, citreiz piezvana iedzīvotāji. Tas ir labi, jo cilvēki savas mājas redz ik dienu un var reaģēt operatīvāk.

Tāds sniegs jau gadās reti. Lielā apjoma dēļ ir neierastas grūtības, pie daudzām mājām ar

tehniku nemaz netiek klāt, jo tur sanesta bieža sniega kārtā. Ņemot vērā dažu māju nolietotību un resursus, dažviet, lai tiktu uz jumta, esam izmantojuši alpīnista pakalpojumus, kā arī gan žirafveidīgo, gan šķēres pacēlāju. Ar trepēm būtu riskanti. Nelielo māju, no kurām būtu vajadzējis tīrīt, nav daudz. Skrundā sasnīga par kādiem pieciem centimetriem mazāk nekā Kuldīgā, un darba tāpat daudz, taču situācija nebija katastrofāla, arī iedzīvotāji nesūdzējās. Ja nu vienīgi neapmierināts bija kāds, kurš piezvanīja vēl vakarā, kad mēs neskrējām tīrīt naktī.

DARBS BĪSTAMS, BET IZDARĀMS

3. Rolands Pujāts, individuālais komersants:

– Vairākas dienas kopš pagājušās nedēļas nogales darbs bija ļoti saspringts. Jumtus tīru no agra rīta līdz vēlam vakaram. Tagad ir rītmāk, bet tāpat vēl ir citi darbi saistībā ar sniegu – palīdzu tīrīt arī ceļus un celiņus. Manus pakalpojumus lielākoties izmanto privātmāju īpašnieki, un saspringtajā laikā izveidojās pat rinda, bija

arī viena daudzdzīvokļu māja. Jumtus tīru ar lāpstu – tehniku neizmantoju.

Darbs diezgan bīstams, īpaši tad, ja slīd, bet es nebaudos. Šajā reizē sniegs ātri sablīvējās un kļuva smags, bija daudz grūtāk, bet visu var izdarīt, ja grib. Protams, arī tad, ja maksā. Manā skatījumā kuldīdznieki ir diezgan atbildīgi – skatījās, kāda ir situācija, lai ne pašus, ne citus sniegs neapdraudētu.

JĀNOVĒRTĒ REGULĀRI

4. Reinis Zīle, Kuldīgas novada būvvaldes būvinspekcijas daļas vadītājs:

– Brīžos, kad sniega kārtā vietām sasniedz pat 50 centimetrus, ir būtiski neaizmirst par māju un citu ēku uzturēšanu. Pamatīgi apsniugušu ēku risks skar ne tikai cilvēkus ēkā, bet arī garāmgājēju drošību. Slodze uz konstrukcijām, ko rada bieža sniega kārtā, negatīvi ietekmē mehānisko stiprību, un konstrukcija var nokrist, apgāzties vai iebukt. Pēc intensīvas snigšanas uz jumtiem var izveidoties ne tikai bieža kārtā, bet arī sniega sanesumi, un risks ievērojami palielinās. Šī iemesla dēļ iesakām būves regulāri

apskatīt un jumtus tīrīt. Īpaša uzmanība jāpievērš sabiedriskām ēkām, kurās uzturēšanai un sniega tīrīšanai jābūt regulārai, nepieļaujot apdraudējumu apmeklētājiem.

Riskus novērst palīdzēs savlaicīga jumtu tīrīšana no sniega un lāstekām, un vislabāk to uzticēt uzņēmumiem vai darbiniekiem, kuriem ir inventārs, zināšanas, pieredze un prasme darbam augstumā. Ēku īpašniekiem pirms darba jānorobežo bīstamās vietas, kurās no jumtiem var uzkrīst sniegs vai ledus, ierobežojot gājēju un transportlīdzekļu piekļuvi.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Lai nodrošinātu atkritumu šķirošanas iespējas, nav obligāti jāpērk rūpnieciski ražoti konteineri. Piemēram, Nīkrācē atrasts šāds risinājums.

Līga Gabrāne
Lauras Vilertes foto

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv, Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta.

Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

PĀRDOMĀM

Ziemassvētki. Pestīšana vai pašatpestīšanās?

Viesturs Pirro,
Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzes
virmācītājs

„Gods Dievam augstībā un miers virs zemes cilvēkiem, pie kā Viņam labs prāts,” tā teikts Svētajos Rakstos (Lūkas ev. 2:14).

Tādi ir Ziemassvētki – vispirms gods un pateicība Dievam, lai mēs iegūtu mieru sevī un Dievam pie mums būtu labs prāts. „Kāds miers?” daudzi iebildīs. „Tepat, blakus mūsu robežām, ir karš – baiss, necilvēcīgs, postošs! Krievija pastrādā neiedomājamus kara noziegumus pret Ukrainu, un jūs vēl runājat par mieru? Kur ir Dievs šajos notikumos?”

Tieši par to runā Ziemassvētki. Divi beztiesīgi, nabadzīgi, tā laika pasaules lielvaras – Romas impērija – pazemoti cilvēki Jāzeps un Marija dodas izpildīt pavēli: piekristīties dzimtajā pilsētā Betlēmē. Tautas skaitīšanā imperators grib zināt, cik tam ir pavalstnieku. Viņš nezina pravietojumus, ka tieši Betlēmē jāpiedzimst valdnieku valdniekam, un arī nenojauš par to īstenošanos, jo sevi ir iecēlis Dieva vietā. Tieši tāpat kā nesēnā vēsturē Latvijā valdīja sveša, naidīga un bezdievīga, tautu nospie-

doša okupācijas vara. Taču tās ir ārējās norises – iekšēji Jāzeps un Marija ir dievbijīgi, brīvi ķēnišķīgas izcelsmes cilvēki ar Dieva apsolījumu, ka Viņš ir ar tiem kopā. Jaunava Marija sevī nes *Immanuēl* – pasaules pestītāju.

Ziemassvētki liecina: Dievs tevī nav aizmirsis, nav pametis, Viņš ir Immanuēls jeb *Dievs ir ar tevi* un vēlas ienākt tavā dzīvē. Varbūt tu esi ceļā kā Jāzeps un Marija, varbūt ierakumos kā Ukrainas brīvības cīnītāji vai mājās pie svētku eglītes – pāri tam visam kā plakāts ar evaņģēlija tekstu ienaidnieku sagrautas ukraiņu pilsētas ielās ir pārsteidzošā vēsts, ka nevis tev ir jālaužas debesīs, viss jāsaprot un jāiegūst, bet Dievs no debesīm mīlestībā nāk pie tevis.

To mēs neesam ne gaidījuši, ne plānojuši – tas notiek pats no sevis. Jo tāda ir Dieva griba. Vislielākās, nozīmīgākās, būtiskākās lietas mūsu dzīvē notiek tieši tā – kā pārsteigums, kā Dieva dāvana.

Evaņģēlijs par to dzied evaņģēlija tekstā raksta sākumā. Par neiedomājamo Dieva dāvanu visiem – valdniekiem un to pavalstniekiem, cienīgajiem un necienīgajiem bez neviena izņēmuma. Dāvanu, kas liek saprast: mēs nevaram pašatpestīties (piedodiet par neveiklo vārdu!) – sevi, citus un pasauli padarīt labāku, cēlāku, taisnīgāku. Pasaulē, kas ir aizgājusi no Dieva, vienmēr būs ļaunums, netaisnība, iznīcība un centieni to apkarot. Bieži vien cilvēks negrib neko vairāk kā brēkt uz debesīm un apsūdzēt Dievu, pieprasot no Viņa atbildību par bezdievīgo ļaunību necilvēcību un ļaunajiem darbiem.

Tādēļ mums ir vajadzīgs glābējs no augšienes – no Dieva, kas mūs visus ir radījis un Ziemassvētkos sevi sauc par Immanuēlu, kas nozīmē *Es esmu ar tevi*. Tieši vislielākajās briesmās, bēdās un

apdraudējumā cilvēks jūt spēcīgu Dieva tuvumu. „Tad mēs visi lūdzām Dievu, arī tie, kas teica, ka Viņa nav,” pēc smagas kaujas armijas kapelānam teica karavīrs.

Lielais franču filozofs, matemātiķis, fiziķis un literāts Blēzs Paskāls saka: „Inkarnācija cilvēkam rāda, cik liels viņa posts, ja bija jānāk tik lielai palīdzībai.” Kristus piedzimšana, iemiesošana, inkarnācija ir vislielākā Dieva dāvana grēka, nāves un velna varas nomāktajai cilvēcei. Karos, naidā un pretrunās plosītajai pasaulei, kas neizturami alkst pēc miera valstības. No tās nāk Dieva dēls – ne kā viesis svētkos, bet uz palikšanu pie mums līdz pasaules galam. Nepelnīta, negaidīta Dieva dāvana.

No ielas bērnu un bāreņu patversmes pirms Ziemassvētkiem aizbēga zēns – atpakaļ savā ielas bērna iedomātajā brīvībā, bez disciplīnas, kārtības un dienas režīma. Nokaunējies, izsalcis un nosalis viņš īsi pirms Ziemassvētkiem atgriezās. Patversmes zēnu koris pie eglītes dziedāja korāļus un saņēma dāvanas, bet nelaimīgais bērns, stūrī ierāvis, domāja, ka viņš jau nu gan tās nedabūs, varbūt dabūs tikai sodu. Tad zēns izdzirdēja savu vārdu un pārsteigts saņēma dāvanu. Patversmes vadītājs teica: „Tu domā, ka neesi dāvanu pelnījis, jo izdarīji pārkāpumu. Bet tagad ir Ziemassvētki, un Dievs mums dod vislielāko dāvanu – savu Dēlu. Tā ir nepelnīta dāvana, bet dāvanas jau nav jānopelna – tās vienkārši dod. Citādi tās vairs nebūtu dāvanas. Saņem savējo un atceries: neviens no mums nav pelnījis to, ko visiem dāvina Dievs. Mēs to vienkārši saņemam.”

Zēns kļuva par krietnu, visu cienītu vīru un nekad neaizmīrsa sava mūža skaistākos Ziemassvētkus.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā pavadīsiet Ziemassvētkus? Ko jūs novēlētu citiem?

Ēriks Tīrums, pensionārs:

– Pie mums ciemosies meita ar līgavaini. Pasēdēsīm un pasvinēsīm. Šajos svētkos galvenais ir būt starp savējiem. Novēlu visiem labu veselību, vairāk nau- diņas pensionāru maciņos un mieru Uk- rainā! Sievai Rasmai novēlu, lai izdodas

visas nākamā gada ieceres. Viņai ļoti gribētos aizbraukt uz kādu silto zemi – Portugāli vai Spāniju.

Edvīns Mārtinsons, mežsaimnieks:

– Svinēšu ģimenes lokā. Par ciemiņiem vēl nav skaidri zināms, bet gan jau tuvākie radi būs. Ziemassvētkos viens otram sagādājam mīļas dāvanas – tās jau sago- tavotas laikus. Galvenais, lai visiem laba veselība. Ja būs veselība, viss pārējais, kas kārots, arī atnāks.

Danute Sīle, keramiķe, skolotāja:

– Tas ir diezgan sarežģīts jautājums. Jo ilgāk pasaulē dzīvo, jo vairāk aizdomājos par šo svētku būtību. Man šķiet, ka Zie- massvētki ir reliģiski svētki, saistīti ar ticību un pārliecību. Negribētu, lai man tie pārvērstos par tirdzniecības svētkiem ar dāvanu kalniem. Gribētu dabūt atpakaļ to īpašo kopābūšanas sajūtu, kādai jābūt. Par to, kā pavadīšu, vēl nemaz nedomāju, jo daudz kas jāizdara, piemēram, jāsaraksta liecības skolēniem. Skolotājam šis laiks ir ļoti saspringts – tā tik šķiet, ka pēdējo nedēļu viņi ar sko- lēniem atpūšas. Nebūt ne! Skolotāji strādā trīsreiz vairāk – to varu galvot! Liecības šogad ir labas, neska- toties uz attālinātajām mācībām pagājušajos semestros, taču iespaidu no tā laika var just. Vēlu, lai Ziemassvētkos ikkatrs ir laimīgs.

Ivars Lagzdīns, pensionārs:

– Man Ziemassvētki būs klusi un mie- rīgi. Sēdēšu mājās, skatīšos uz eglīti un iedzeršu. Pirms dažām dienām atbraucu no Tenerifēs. Tur gaisa temperatūra bija +26 grādi. Naktīs +20, un jau tad likās auksti. Atbraucot bija jāpīerod pie šīs baltās elles. Auksti nebija – divas dienas sniegu no sētas šķūrēju laukā, lai izbrauktu mašīnu. Novēlu, lai miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts. Šim grūtajam laikam mums jātiec pāri – jāiztur.

Žanete Strode, mamma:

– Ziemassvētkus katru gadu pavadām pie mammas laukos Snēpelē. Ģimenē esam trīs māsas, katrai ir otrā pusīte un bērni – sabraucam lielā barā un svinam ar Salaveča ierašanos un pašpādvīnāšanos. Pirms tam sarunājam vai izlozējam, kurš kuram pērk dāvanīņu, kas jāizpērk dažādās aktivitātēs. Novēlu saglabāt dzīvesprieku, neskatoties uz to, kas notiek pasaulē. Lai visiem ir laba veselība! Kaut gan viss mainās un nevaram paredzēt pat to, kas notiks rīt, novēlu katram izbaudīt laiku šeit un tagad – ķert mirkli. Varam būt laimīgi, ja fokusējamies uz mazajiem prieka mirkļiem tagadnē.

Alberts Japēņins, pensionārs:

– Svinēšu mājās. Tradīcijas nekādas nav, agrāk bija. Tagad esmu vientuļš pensionārs – ciemos neviens nebrauks, arī pats ne pie viena braukt negribu. Man būs klusie Ziemassvētki un Jaunais gads. Kam gribētu svētkos ko novēlēt, ar to esmu sastrīdējies. Diez vai Ziemassvētkos izlīgsim. Visiem citiem novēlu labu veselību un to, lai mums ne- uznāk atkal kovida pandēmija. Un lai sniegs tiek notīrīts no ceļa – lai ir stabilitāte zem kājām!

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

LASĪTĀJS NEAPMIERINĀTS

Ietves jākaisa ar dubļiem

Lasītāja sūdzas, ka vairākas smilšu kastes Kuldīgā nav lietojamas.

Tirgus ielā tā piesnigusi un nu ir pilna ar ūdeni, jo vāks mitrumu neaiztur un vairs nav, ar ko ietves kai- sīt, – smiltis ir vieni dubļi. Viņa vaicā, vai tas drīz tiks novērsts un kā.

Atbild *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* ceļu meistars Māris Lagzdīns: „Smilšu kastēm vākus sākām mainīt jau pirms kāda laika. Acīmredzot šī no mūsu redzeslo- ka izkritusi, taču nodošu ziņu sētniekam, lai nomaina smiltis un arī vāku. Saprotais, ka koks ir dzīvs mate- riāls, tādēļ tāda situācija bija jau agrāk, jo zem vākiem nav cita materiāla, kas mitrumu novērstu. Tāpēc vākus mainījām pret tādiem, kuru augšējā daļa ir no koka, bet apakšējā ir ūdens necaurlaidīgs materiāls ar putuplastu, kas speciāli tika pasūtīts no Grobiņas.”

Amandas Gustovskas teksts un foto

PĒC PUBLICĒTĀ

Par karstu nav

Atsaucoties uz 16. decembra rakstu *Dzīvokļi ir par karstu*, iemītnieks no *Priežu* mājas Priedainē *Kurzemniekam* precī- zēja: „Mēs vairāki sapulcējāmies un izspriedām, ka dzīvokļu temperatūra ir normāla – vidēji 20–21°C. Iedzīvotājiem sadarbība ar mājas apsaimniekotāju Vilni Sarmuli ir apmierinoša.”

Laura Vilerte

Pirmais konkurss bez rezultāta

Uz Kuldīgas slimnīcas valdes priekšsēža vakanto amatu tuvākajā laikā tiks izsludināta atkārtota pieteikšanās, jo pirmā beigusies bez rezultāta.

Kamēr tiks izvēlēts jaunais priekšsēdis, slimnīcas vadība uzticēta Nellijai Kleinbergai.

Kurzemniekam viņa sacīja, ka svarīgi, lai nākamais vadītājs turpinātu iesāktos darbus un kolektīvā radītu līdzsvarotību un mieru: „Esmu gatava strādāt arī turpmāk, un man

šķiet, ka sadarbība ir veiksmīga, – visi nomierinājušies.”

Lai kandidātus izvērtētu, komisijā darbojās pašvaldības izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga, viņas vietniece Agnese Buka, bijusī domes priekšsēde Inga Bērziņa un no 11. novembra jaunā vadītāja Inese Astaševska, viņas vietnieks Artis Roberts un Dienvidkurzemes novada izpilddirektors Uldis Vārna. Pieaicinātas arī ekspertes ar padomdevēju tiesībām: Baiba Mikāla (deputāte,

SIA *Amazon* valdes locekle) un Svetlana Serpāne (Kuldīgas slimnīcas ārste). Iesaistīta arī personāla atlases kompānija *Eiro personāls*.

Konkurss noritējis trīs kārtās, pieteikušies septiņi kandidāti. Uz otro kārtu virzīti trīs, viens pieteikumu atsaucis, un trešajā kārtā vērtēti divi. Pēc šīs kārtas, kurā pretendentu vadības kompetences pēc kritērijiem vērtējis *Eiro personāls* un komisija, nolemts atlasī izbeigt bez rezultāta.

Inta Jansone

Atbrīvojies no atkarības

Otrdien, 27. decembrī, 18.30 Kuldīgā, Liepājas ielā 37 (1. stāvā, ieeja no sētas) ikvienu interesentu uz atklāto sapulci aicina anonīmo

alkoholiķu grupa.

Pārējās otrdienās dalībnieki tiekas slēgtā sanāksmē, atklāta tā ir tikai mēneša pēdējā otrdienā, un tajā var

piedalīties ikviens, kurš vēlas no atkarības atbrīvojies. Tālrunis 28620882 (Normundam) vai 20210743 (Jānim).

Suitu cimdi iemūžināti grāmatā

Etniskās kultūras centrs *Suiti* izdevis grāmatu *Suitu pierkstaiņ un dūraiņ*, kurā apkopoti 234 šaipusei raksturīgie cimdi, kas vairāku gadu pētījumā izzināti gan no pašu iedzīvotāju, gan dažādām kultūras krātuvēm.

Grāmatas *Suitu pierkstaiņ un dūraiņ* atklāšanā Alsungas tūrisma un informācijas centrā. Darba tapšanā iesaistījās arī Natalja Stefaņuka, Dace Martinova, Baiba Pilāne, Inga Viksna un Terēza Strauta.

Grāmatas redaktore ir biedrības vadītāja Dace Martinova, māksliniece Inga Viksna un Tautas lietišķās mākslas studijas *Irbī* vadītāja, rokdarbniece Baiba Pilāne. Tapšanā iesaistījās arī Janīna Kursīte, Lidija Jansone, Natalja Stefaņuka, Liene Markus-Narvila, Terēza Strauta un daudzi citi padomdevēji.

Stāsta projekta vadītāja D.Martinova: „Tas darīts vairāk

nekā divus gadus. Grāmata iznākusi tiešām bieža – 656 lappuses. Izpētīts un dokumentēts aptuveni 500 cimdu, grāmatā iekļauti 234. Tur atradīsiet gan muzejos zināmos, gan no privātajiem pūriem. Cimdi sagrupēti nodaļās pēc adīšanas principiem, tehnikas un senuma. Viena nodaļa veltīta tehniskajiem apzīmējumiem, viena – pamācībām, kā uzadīt, un viena – suitu rakstiem.”

Grāmata ir gan latviešu, gan angļu valodā 1000 eksemplāros, drukāta Jelgavas tipogrāfijā. Finansējums pētījumam un izdošanai iegūts no Latvijas Nacionālā kultūras centra, Valsts kultūrkapitāla fonda un Kuldīgas novada pašvaldības. Izdevumu var iegādāties Jāņa Rozes grāmatnīcās un etniskās kultūras centrā *Suiti*.

Amanda Gustovska

Daces Martinovas arhīva foto

POLICIJAS ZIŅAS

Sit logus, mēģina uzbrukt policistiem

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

No 15. līdz 21. decembrim Kuldīgas iecirknī sākti astoņi administratīvā pārkāpuma procesi. Reģistrēti 17 ceļu satiksmes negadījumi, tostarp astoņās reizēs uzbraukts meža dzīvniekiem. Arī pārējos gadījumos cilvēki nav cietuši, lielākoties iesaistītie vienojušies par saskaņoto paziņojumu. Pie stūres reibumā pieķerti divi dzērājsoferi.

15. decembrī ap četriem rītā saņemta informācija, ka Kurmāles pagasta Priedainē kāds laužas gar dzīvokļa durvīm. Policijas darbinieki tur sastapa vīrieti, kurš reibumā uzvedās neadekvāti, nespēja orientēties laikā un telpā. Vīrietis devās uz dzīvesvietu un, ejot gar automašīnu *BMW*, ar dūri izsita tai stiklu. Pirms tam vairāki logi jau bija izdauzīti kāpņu telpā. Vīrietis uzbruka arī policistiem, vairākkārt mēģinot iespert ar kāju. Rokās viņam bija portatīvais dators, kuru viņš meta likumsargiem, taču netrāpīja. Policistiem izdevās vīrieti satvert un uzlikt rokudzelžus, lai nogādātu iecirknī. Brauciena laikā aizturētais turpināja uzvesties neadekvāti – ārdījis un sita galvu pret restēm. Kā ierasts šādos gadījumos, izsaukta neatliekamā medicīniskā palīdzība. Miesas bojājumus vīrietis sev nebija nodarījis, bet mediķi apstiprināja spēcīgu apreibumu. Izmeklējot apstākļus, likumsargi konstatēja, ka apkārtnējiem traucēts naktsmiers, vīrieša agresivitāte likusi viņa bērnam dzīvoklī raudāt, tādējādi notikusi emocionālā vardarbība pret nepilngadīgo. Pret vīrieti sākti trīs administratīvā pārkāpuma procesi: par sīko huligānismu, emocionālo vardarbību, kā arī iespējamu narkotisko vielu lietošanu. Lai noskaidrotu šo faktu, viņš nogādāts medicīnas iestādē. Par mantas bojāšanu sākti divi kriminālprocesi.

16. decembrī 13.30 Vārmē apturēts *Volvo*, ko vadīja vīrietis 1,78 promiļu reibumā. Sākts kriminālprocess, jo no 25. novembra ir spēkā grozījumi likumā, kas paredz kriminālatbildību, ja autovadītāja izelpā alkohola koncentrācija pārsniedz 1,5 promiļes. Tajā pašā dienā Kuldīgā, Krasta ielā, policija apturējusi automašīnu *Citroen*, kurai pie stūres bija vīrietis 0,71 promiļu reibumā bez vadīšanas tiesībām. Arī pret viņu sākts kriminālprocess.

Pierakstījusi **Daina Tafelberga**

NO MEDIĶU IKDIENAS

Daudzi traumēti krītot, bērni joprojām slimo

Par notikumiem no 8. līdz 14. decembrim stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

15. decembris. Uzņemšanas nodaļā pacientu ir vairāk, nekā ierasts. Vairākiem bērniem ir vīrusu saslimšana. Slideno ietvju dēļ traumas guvuši pieci cilvēki.

16. decembris. Atkal pēc palīdzības ierodas cilvēki, kuri traumas guvuši paslīdot: ir sasitumi un lūzumi. Palīdzība tiek sniegta pieciem bērniem – viņiem ir paaugstināta temperatūra un vemšana.

17. decembris. Agri no rīta uzņemšanas nodaļā ierodas cilvēks, kurš piekauts daudzām zināmajām izklaides vietās Liepājas ielā. Kopumā diena ir mierīga.

18. decembris. Visu dienu ļoti daudz darba. Cilvēki krītot guvuši dažādas traumas. Arī pie pediatra visu dienu rinda – daudziem bērniem ir paaugstināta temperatūra, klepus, caureja. Kādam puikam uz galvas uzkritusi lāstekas – brūcei uzliktas šuves. Pēc ārsta apskates viņš palaists mājās.

19. decembris. No Saldus novada atved puiku, kuru notriekusi automašīna, viņam ir sasitumi. Pēc apskates viņš palaists mājās. Vairākiem bērniem ir elpceļu saslimšana. Palīdzēts arī pacientiem ar traumām.

20. decembris. Ir krūškurvja lūzums, sasitumi – tie gūti, paslīdot uz slidenas ielas. Bērniem – vīrusu saslimšana.

21. decembris. Visu dienu darba daudz. Pie traumatologa ar dažādām traumām rindā gaida 13 cilvēku – ir brūce galvā, lūzumi, sasitumi. Vairākiem bērniem vīrusu saslimšana. Kopumā palīdzība sniegta 33 pacientiem.

Pierakstījusi **Inta Jansone**

Izzina dūdu spēli Eiropā

Alsungas folkloras ansambļi *Suitu sievas*, *Suitu vīri* un *Suitu dūdenieki* kopā ar Itālijas, Horvātijas, Gruzijas, Slovākijas, Spānijas un Baltkrievijas dūdienieku grupām Alsungas kultūras namā.

Pagājušās nedēļas nogalē Alsungas kultūras namā folkloras kopa *Suitu dūdenieki* saspēlējās ar dūdienieku grupām no sešām valstīm: Horvātijas, Itālijas, Gruzijas, Slovākijas, Spānijas un Baltkrievijas.

ATSAUCĀS DAUDZI

Šāds pasākums Alsungā notika pirmo reizi, to organizēja biedrība *Suitu kultūras mantojums Erasmus+* projektā *Eiropas dūdienieku sadarbības tīkls*. Biedrības valdes loceklis un folkloras kopas *Suitu dūdenieki* vadītājs Juris Lipsnis stāsta: „Esam šī projekta vadītie partneri, tāpēc pirmais pasākums notika pie mums. Koncertējot citās valstīs un piedaloties festivālos, kontakti ar citu valstu spēlētājiem bija veidojušies jau vairāku gadu garumā. Biju runājis ar Vitalu Voranau no Baltkrievijas grupas *Rej*, kuram bija ideja izveidot ceļojošo dūdienieku festivālu, kad vienu gadu visi dalībnieki no Ei-

ropas tiktos vienā valstī, bet citu gadu – citā. Viņš jau bija apkopojis iespējamus sadarbības partnerus. Kad mums radās doma par šī *Erasmus* projekta izveidi, ziņu nodevu Vitalam un citiem iespējamajiem interesentiem – atsaucās vairāk partneru, nekā projektā varējām pieņemt.”

DOMĀ, KĀ IEINTERESĒT JAUNO PAAUDZI

Pasākums noticis trīs dienu garumā ar galveno koncertu 10. decembrī. „Pirmajā dienā tikāmies Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, kur katra valsts prezentēja savas dūdas. Piedalījās gan praktiķi – dūdu spēlētāji, gan izgatavotāji un pētnieki. Mēs bijām uzaicinājuši profesoru un etnomuzikologu Valdi Muktupāvelu, kurš pastāstīja par dūdu vēsturi Latvijā. Grupas *Auļi* dalībnieks, studijas *Lauska* vadītājs Kaspars Bārbals stāstīja, kā dūdu skaņas tiek ierakstītas. Nākamajā dienā bijām Alsungā,

kur no savas puses parādījām *suitu* folkloras bagātību, – uzstājās folkloras ansambļi *Suitu vīri*, *Suitu sievas* un *Suitu dūdenieki*. Otrajā pasākuma daļā citvalstu kolēģi pastāstīja par savām dūdām un nospēlēja kādu savu skaņdarbu, lai radītu priekšstatu par dūdu daudzveidību Eiropā.” Šis projekts turpināsies līdz 2024. gadam, ir paredzēti vairāki pieredzes apmaiņas braucieni un katras valsts mācību materiāls par dūdu nodarbībām. J.Lipsnis atklāj, ka biedrības un *Suitu dūdenieku* mērķis ir veidot jaunus kontaktus un ar citu valstu pieredzi izzināt, kā šo tradīciju nodot nākamajām paaudzēm. Jau gūts secinājums, ka jāsāk ar instrumentiem bērniem: „Lielās dūdas bērniem apgūt ir teju neiespējami, tāpēc apspriedām, kā izveidot mazākas, bērnam atbilstošākas.”

Amanda Gustovska
Jura Lipšņa arhīva foto

Piemīņas plāksni nodos Okupācijas muzejam

Saskaņā ar Kuldīgas novada domes lēmumu Nīkrāces pagastā tiks noņemta plāksne par piemiņu Padomju Savienības varonim jefreitoram Pēterim Kuprijanovam.

„Otrā pasaules kara laikā te bija karstā zona: vienā pusē PSRS armija, otrā – vācieši. Pēteris Kuprijanovs ir baltkrievs, viņš bija Padomju armijā un tika pieminēts tāpēc, ka kaujas laikā aizgūlies priekšā vācu dzotam. Tas ļāvis pārējiem padomju karavīriem pavirzīties uz priekšu. Plāksne uzlikta vietā, kur viņš kritis,” skaidro pagasta pārvaldes vadītāja Ilona Rītiņa. Uzraksts vēsta, ka P.Kuprijanovs kritis 1944. gada 2. novembrī.

Paredzēts, ka Kuldīgas novada muzeja darbinieks vispirms plāksni tās atrašanās vietā ieskenēs, lai tiktu saglabāta vizuālā informācija, pēc tam nogādās Latvijas Okupācijas muzejā.

Oktoobrī domes deputāti nolēma pavisam demontēt 15 padomju

Piemīņas plāksne padomju karavīram Pēterim Kuprijanovam Nīkrācē atrodas plāvā netālu no *Lidumnieku* mājām un tagad tiks noņemta.

režīmu slavinošus objektus Kuldīgas novadā. Tie jānovāc līdz 1. februārim.

Sākumā izveidota komisija, kam tika uzdots izvērtēt, kuri pieminekļi vai citi objekti atbilst likumam *Par padomju un nacistisko režīmu slavinošu objektu eksponēšanas*

aizliegumu un objektu demontāžu Latvijas Republikas teritorijā. Lai uzdevumu izpildītu pilnvērtīgi, tā vairākkārt sazinājās ar Nacionālo kultūras mantojuma pārvaldi un Okupācijas muzeju.

Līga Gabrāne
Lauras Vilertes foto

Lai stāvētāji netraucētu

Kur novietot automašīnas stāvēšanai pie Kuldīgas kultūras centra (KKC), kā arī Rumbas pagasta Ventas ciemā, par to sprieda pašvaldības transporta komisija.

PIE KULTŪRAS CENTRA

Kopš pārbūves dēļ KKC no Raiņa ielas pārcēlies uz kādreizējo lielveikalu *Selver* Piltenes ielā 32, aktualizējusies laukuma sakārtošana. Kamēr ēka stāvēja tukša, laukums kļuvis par bezmaksas stāvvietu un apkārtnē daudzdzīvokļu māju iemītnieki ierada savu auto tur novietot uz ilgāku laiku. Kultūras centra izpilddirektors Andris Grīnvalds novērojis, ka dažkārt tie nekustināti stāv vairākas nedēļas vai pat ilgāk, iespējams, nav braukšanas kārtībā (riepās nav gaisa). Laukumu izmanto arī autobusi un kravas transports. Tagad sākušies regulāri pasākumi, un vieta vajadzīga apmeklētājiem un administrācijai.

Transporta komisija piekrita procesu sakārtot ar norādēm un papildplāksnēm par laika ierobežojumu. Pie pašas fasādes automašīnas drīkstēs atstāt tikai ar speciālām atļaujām, un šīs vietas galvenokārt būs domātas KKC darbiniekiem. Savukārt pie iebrauktuves uz otru laukumu (no Lapegļu ielas) būs zīme *Braukt aizliegts!*, un tur transportu vairs nevarēs novietot tālbraucēji un

autobusu vadītāji, kā arī nebūs iespējams sarīkot nelegālas autostacijas. Laukumu izmantos KKC darbinieki, apkalpojošais personāls un klienti.

NEVAR PABRAUKT GARĀM

Autovadītājs no Rumbas pagasta Ventas ciema komisijai lūdzis Rudupes ielā noņemt zīmi *Apstāties aizliegts!*, jo iedzīvotājiem nav, kur savus auto nolikt. Kā stāsta pārvaldes vadītāja Lija Šēle, strīdi par stāvēšanu domstarpības raisījuši jau agrāk. Iela ir šaura, abās pusēs grāvji, stāvošajiem garām nevar aizbraukt pat vieglie auto, bet tagad satiksme īpaši apgrūtināta ceļu uzturēšanas dienestam, jo nav iespējams iztīrīt no sniega. Divreiz ir uzbraukts zīmes stabam, to nogāžot. Strīds skatīts pat tiesā, kas lēmusi par labu pagasta pārvaldei. Pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns piebilda, ka pēdējā laikā pieņemti vairāki soda lēmumi par auto novietošanu zīmes *Apstāties aizliegts!* zonā, pārsūdzēti tie nav, taču sodītie pārkāpumu izdara atkārtoti. Iespējams, tā ir iespīšanās un likuma ignorēšana. L.Šēle piebilda, ka iedzīvotājiem ir iespēja savas mašīnas novietot nevis uz ielas, bet blakus teritorijā. Komisija nolēma zīmi atstāt.

Daina Tāfelberga

Aicina balsot par Rudbāržu ģerboni

1.

2.

3.

Rudbāržu pagasta iedzīvotāji aicināti līdz 27. decembrim paust savu viedokli par iespējamo pagasta ģerboni.

Tika uzaicināts heraldikas mākslinieks Edgars Sims, ir izstrādāti trīs varianti, un par to, kurš patīk vislabāk, var nobalsot gan pagasta pārvaldē un bibliotēkā, gan mājaslapās *Skrunda.lv* un *Kuldīga.lv*.

Var balsot par šādiem variantiem: **pirmkārt**, par pašreizējo, 80. gados veidoto emblēmu, kurā ir zaļa un sudraba krāsa un simboliski atainota Rudbāržu kalnainā ainava; **otrkārt**, par ģerboni, kas veltīts četru Oskara Kalpaka bataljona vienību piemiņai, – tajā ir zaļa un sudraba krāsa, četras ozola lapas, kas saistās ar ozoliem, kas iestādīti četru vienību piemiņai: Cēsu, Neatkarīgajai rotai, Studentu rotai un Atsevišķajai jātnieku nodaļai; **treškārt**, par ģerboni, kas izceļ Rudbāržu lepnumu – sarkano ozolu, tajā ir sarkana un sudraba krāsa un četras ozola lapas. Iedzīvotāji jau sākuši aktīvi izteikt viedokli pagasta feisbukā lapā, un pagaidām nepārprotams pārsvars ir otrajam variantam.

Rudbāržu pagastam līdzīgi kā citiem, kuri nesen pievienoti Kuldīgas novadam, patlaban nav Valsts heraldikas komisijā apstiprināta ģerboņa, tāpēc nolemts to radīt. Heraldikā valda savi likumi – veidojot ģerboņus, drīkst lietot piecas krāsas un divus metālus: sudrabu un zeltu. Ģerbonim ir noteikta forma un elementi, kas saglabājušies cauri gadsimtiem. Jāattēlo katru vietu raksturojoši elementi.

Līga Gabrāne

Veidenbaums. Versijas

„Rakstīju šo grāmatu ar lielu cieņu un mīlestību. Eduards ir mans mīlais dzejnieks. Viens no tiem, kuri manu dzīvi iegrozīja citā gultnē jau vidusskolas laikā. Bet tā ir mana grāmata – mana versija par Veidenbaumu,” tā tikšanās reizē Kuldīgas galvenajā bibliotēkā rakstnieks ARNO JUNDZE teica par savu jaunāko darbu *Es nemiršu nekad*.

Tikšanās ar rakstnieku Arno Jundzi Kuldīgas bibliotēkā veltīta viņa grāmatai *Es nemiršu nekad* par dzejnieku Eduardu Veidenbaumu.

Šī grāmata iznākusi sērijā *Es esmu*, kurā mūsdienu rakstnieki piedāvā lasītājiem savas versijas par latviešu literatūras klasiķiem. Kuldīgā saruna lielākoties bija par dzejnieka, publicista un tulkotāja E. Veidenbauma īso dzīvi – faktiem un versijām. „Stāstu par Veidenbaumu nēsāju galvā, meklējot atslēgu. Kad sāku rakstīt, tik gatava grāmata man vēl nebija bijusi. Tas bija dziļi, sirsniņi un nopietni.”

KLĀTESOŠAIS DUMPINIEKS

Autors turpina: „Mani vienaudži Veidenbaumu skolā dabūjuši diezgan daudz. Ja bija labs skolotājs, tad dzejnieku mīlējām, lasījām un citējām. Tas bija autors, kuram arī padomju laikā tekstos bija brīvība. Viņš savā dzejā ierakstīja lietas, kas ir nemanīgas paaudzēm. Ģenētiski ieprogrammētais pusaudzā dumpis ir vieglāk prognozējams nekā ziemā sniegs. Viņš ir šī dumpja dzejnieks, kurš trāpa vilnī.”

Eduarda laikabiedri rakstīja par puķītēm, zilām actiņām – tas bija salkans vācu sentimentālisms. Veidenbaums to nemīlēja – viņš lasīja senos romiešus. Ja esat redzējuši seriālus par seno Romu, tad zināt to dzīvniecisko dzīvesprieku par to, ka šodien tu esi dzīvs, rīt tevi var nokaut, un tas attiecās gan uz vienkāršiem cilvēkiem, gan imperatoriem. Viņi tvēra mirkli. Veidenbaumu tas fascinēja, jo, manuprāt, arī viņš saprata, ka dzīves mirklis būs ļoti īss. Viņš vienīgais kaut ko tādu rakstīja – bija unikāls.”

FAKTU TĪK, CIK SĒRKOCIŅU KASTĪTĒ

„Viens pilnīgi nepazīstams puika, students, kurš pat nedabū izstudēt līdz galam, nomirst, npublicējis nevienu dzejoli. Paiet simt un vairāk gadu, un katrs zina, kas ir Veidenbaums. Apbrīnojams stāsts!”

„Es rakstu sev. Ja nesanāk, to neviens neierauga. Bet ārā neko nemetu – strādāju, kamēr tas kļūst lietojams. Ir lietas, kas savu brīdi gaida gadiem. Ja pašu tas neinteresē, kāpēc lai interesētu citus?”

Godīgi varu pateikt, ka faktu, ko izmantot romānā, bija apmēram tik, cik var ielikt vienā sērkokciņu kastītē. Kad sāku grāmatu rakstīt, gāju cauri visam, kas mums mācīts, un atklāju, ka gandrīz nekas no tā nav īsta patiesība. Nevaru pārmetēt tiem, kuri to izdomāja. Ja nebūtu radīta skaistā leģenda par Veidenbaumu, mēs par viņu neko neuzzinātu. Tāpēc paldies tiem, kuri Veidenbaumu mīlēja un par viņu rakstīja, piemēram, Saulcerītei Viesei (literatūrzinātniecei – red.)!”

KĀPĒC NEDRUKĀJA?

„Eduarda pirmās publikācijas bija seno autoru atdzejojumi. Bet viņa paša dzejoļus nedrukāja. Viņš nesaprata, kāpēc, jo apkārt tos visi slavēja. Aizbrauca uz izdevniecībām un mēģināja skaidroties. Viss bija labi, kamēr pateica, kas tie par dzejoļiem. Redaktori sāka uz viņu skatīties nervozi. Sākumā Veidenbaums domāja, ka dzejoļi ir drausmīgi slikti. Tikai Tērbatas universitātē saprata, ka redaktori nedrīkstēja tos drukāt cenzūras dēļ. Ja viņi to darītu, izdevniecību aizvērtu, izdevējam būtu milzīgs naudas sods, bet redaktors dotos cietumā. Tad viņš nolēma rakstīt vienalga – savam priekam.”

IR VAI NAV?

„Šaubas par dzejoļu piederību bijušas bieži. Kādu dzejoļu pētnieki visu laiku citēja kā Veidenbaumam piederīgu. „Tur zvana drūmi sēru zvani, un viņa zārku nes...” Bet tas izrā-

dījās kāda krievu autora rakstīts. Bijis tikpat drūms kā Veidenbaums, kurš to atdzejojis.

Eduards zināja daudzas valodas, no tulkojumiem kombinēja populārzinātniskus rakstus, kas latviešiem bija ļoti vajadzīgi, un arī tie iekļuvuši kopotajos rakstos. Ja man prasa, ko viņš būtu darījis, ja nebūtu nomiris, domāju, ka tieši to – tulkotu latviešiem vajadzīgus darbus. No tā, ka īsti nevar būt pārliecības par darba piederību, nevajadzētu taisīt tragēdiju.

Manas grāmatas vākam izvēlēta nezināma Veidenbauma fotogrāfija. Lieta tā, ka arī par to Eduarda fotogrāfiju, kas allaž bijusi visās mācību grāmatās, nav īstas pārliecības. Viņam ļoti nepatika fotografēties. Kā raksta Edvards Treimanis-Zvārgulis (dzejnieks, grāmatizdevējs – red.), savu vienīgo bildi Veidenbaums sadedzinājis, jo nav paticis, kas tur redzams. Pierādīt neko nevar. Vēl ir kopbilde Rūjienā no kādām kāzām, kur viņš ir ar vijoli. To esmu uzlicis uz grāmatas vāka, un tas krietni atšķiras no pierastā Veidenbauma. Rūjienieši gan nepiekrīt, ka viņš tur bijis, bet pats Eduards brālim rakstījis, ka bijis gan kāzās, gan viesībās.”

LIELA MĪLESTĪBA

„Mājās neviens viņa vijoli neklausījās, bet Rūjienā viņš ar kordirigentu Kārli Zumentu muzicēja. Viņš tur jutās labi, tur bija viņa lielā mīla Olga Loss. Viņš bija iemīlējis, bet ļoti slēpa to no mājiniekiem – *Kalāčos* talantīgajam Eduardam laikam skolotāju negribēja. Īstās mīlestības vēstules sadegušas, bet ir citēta vēstule, kurā Olga rakstījusi: „Šoreiz mans papiņš tev sūta tikai piecus rubļus.” No tā es secinu, ka Eduards droši vien tika uzskatīts par znotu.

Tragiskā lieta ir tā, ka ne tikai Veidenbaums vienīgais nomira ar tuberkulozi. Arī māsa Kristīna, brālis Kārlis un jaunākais brālis Voldemārs, arī Olga un daļa universitātes draugu. Tuberkuloze bija lipīga slimība, un, lai gan tās izraisītājs jau bija atklāts, nebija zināms, kā to ārstēt. Eduards par šo slimību interesējās, jo pirms tam slimoja brālis Kārlis, un viņš noteikti saprata, ka arī pašam tā ir. Un tad lieki jautāt, kāpēc dzejā viņš bija tik drūms. Eduards tika ārstēts ar vielu, ko izmanto dzelzceļa gultņu piesūcināšanai un kas radīja ļoti lielas blaknes. Domāju, ka viņš nomira no šīs vielas blaknēm, nevis slimības.”

Arno Jundze

- ✦ Rakstnieks, kultūras žurnālists, Latvijas Rakstnieku savienības priekšsēdis.
- ✦ Desmit grāmatu autors.
- ✦ Kanāla Rīga TV24 raidījuma *Grāmatu kods* vadītājs.
- ✦ Vadījis arī LTV raidījumus *100 g kultūras*, *Nacionālie dārgumi*, šovu *Lielā lasīšana* u.c.
- ✦ Valsts kultūrkapitāla fonda padomē bijis literatūras nozares priekšsēdis.

„Literatūra attīstās strauji un ir dažāda”

Tikšanās reizē izskanēja jautājumi arī par literatūru un darbu Latvijas Rakstnieku savienībā.

Ko Arno Jundze dara kā šīs savienības priekšsēdis?

„Tas šķiet ļoti romantiski, bet patiesībā priekšsēdētājs cenšas nodrošināt to, lai savienība neizputētu. Tas paņem daudz laika, jo mums ir vairāk īpašumi. Radoša tur gandrīz nekā nav, bet darba ir ļoti daudz. Tūdaļ sāksies prozas lasījumi. Pirmdien jābūt *Panorāmā*, pēc tam Latvijas Radio *Kultūras rondo*, jāparaksta 50 līgumu, jāsaliek dāvanaņas festivāla viesiem, un vakarā, iespējams, aizvilksos uz atklāšanu. Šogad lasījumi būs tikai klātienē, jo naudu mums iedeva tik, cik iedeva.”

2001. gadā laikrakstā *Literatūra un Māksla Latvijā* publicēts nikns raksts *Kāpēc es nelasu latviešu literatūru*, kurā autoriem pārņemts nīgrums un vaimanāšana. Vai ir kas mainījies?

„Tolaik stenēja un vaidēja visa literatūra, kurai klājās smagi. Tagad var atklāt, ka šo rakstu diezgan ironiski indīgi rakstījis Guntis Berelis, un viņam bija liela taisnība. Kopš tā laika esam ļoti izauguši. Literatūra attīstās strauji, un tā ir dažāda. Būs ļoti jādama, kā jaunos autorus, kuriem dažam labam ir jau trīs četras grāmatas, dabūt Rakstnieku savienībā. Tas vajadzīgs kaut vai tāpēc, lai mēs sevi aizstāvētu.

Es katru svētdienu TV24 vadu raidījumu *Grāmatu kods*, kur runājam par kādu jaunu autoru. Mūsu princips ir tāds – ja grāmata iznākusi, autors ir izdarījis lielu darbu, un mēs viņu nevis kritizējam, bet izceļam. Kritizētāju tāpat pietiek. No pēdējā laika jauniekiem jāizceļ Kristīnes Ilziņas stāstu krājums par 80. gadiem *Es pret jums neliecīnāšu*, jo tas ir burvīgs. Turklāt viņa nav uz žēlabām un *bimbu*, ka viss ir slikti un bezcerīgi.”

Vai nākamgad *Grāmatu kods* būs?

„Būs, un par to man prieks. Biju nolēmis, ka ar televīziju vairs nepīšos: pietiek ar visiem *100 gramu kultūras*, *Nacionālajiem dārgumiem* un citiem. Bet šim piedāvājumam piekritu, jo nebija nosacījuma, ka grāmatā noteikti jāatrod kas slikti. Nebija arī jāuztraucas, vai patiks konkrētai auditorijai: jauniešiem vai vecākiem cilvēkiem. Kam vajadzēs, tam patiks, un grāmata uzrunās bez liekulīgajām rūpēm par dažādu paaudžu cilvēkiem. Sevišķi jauniešiem – viņiem nospļauties, ko runā onkuļi! Jauniešu literatūra ir visgrūtākais žanrs. Jābūt patiesam arī fantāzijas žanrā – arī tam jābūt tik ticamam, cik vien iespējams. Vienīgais, ko var piedāvāt, – labs stāsts, laba dēka.

Rakstnieks nav konfekte, lai visiem patiktu. Ir liela atšķirība, vai raksti ar gaidām, ka visi būs sajūsmā. Tas nav iespējams, jo mēs esam dažādi. Galvenais ir uzrakstīt labu stāstu un nedomāt, vai kādam patiks. Tas notiks vai nenotiks neatkarīgi no paša.”

Iveta Grīniņa, Kuldīgas galvenās bibliotēkas pakalpojumu nodaļas vadītāja
Bibliotēkas arhīva foto

Ēdinātājiem svētkos daudz darba

Skrundas ēdināšanas uzņēmuma *Cepliņi* kolektīvam gada nogalē čakli jāstrādā, jo papildus tam, ka jāgādā pusdienas skolēniem, bērnu dārzniekiem un citiem, jāizpilda arī daudzi pasūtījumi Ziemassvētku un Jaunā gada svinībām.

JĀSTRĀDĀ VAIRĀK

„Šajā brīdī ir diezgan grūti, jo skolas brīvlaiks sākas līdz ar Ziemassvētkiem, tāpēc spēki jāsadala uz vairākām frontēm. Taču mūsu uzņēmuma devīze ir „Mēs esam, ja es esmu, un es esmu, ja mēs esam”. Un tā arī strādājam – viens otru papildinot un izprotot to, kas konkrētā brīdī darāms,” stāsta tirgzinības vadītāja Gunta Stepanova. Svētku ēdienu pasūtījums šogad jūtamas izmaiņas – vairāk ir korporatīvo klientu, mazāk pasūta privātpersonas. G.Stepanova pieļauj, ka tas varētu būt saistīts ar to, ka cilvēki ir piesardzīgi naudas tērēšanā un mēģina iztikt pašu spēkiem: „Cenu ziņā ļoti neprognozējams laiks, un cilvēki acīmredzot domā, kā samaksāt visus rēķinus. Arī mēs sastopamies ar to, ka visam ceļas cena, piemēram, elektrības maksa mums palielinājusies trīs reizes. Lai uzņēmums sevi nodrošinātu, jāstrādā vairāk.”

KARPA UN CŪKAS ŠNŪKURS

Uz jautājumu, vai arī *Cepliņiem* nākas celt cenu, viņa atbild, ka grūtākais vēl priekšā, jo no 1. janvāra minimālā alga palielināsies no 500 līdz 620 eiro. „Vēl nezinu, kā būs jaunajā gadā, jo vēl jākalkulē. Bet cena noteikti būs jāpaceļ,” atzīst G.Stepanova.

Tomēr par spīti finansiālajai nestabilitātei svinēt jau cenšas visi. Tirgzinības vadītāja skaidro, ka ēdieni, kas piestāv gada nogalei un ko cilvēki iecienījuši, ir cepta karpa, žāvēta cūkas pusgalva ar pelēkajiem zirņiem, speķa pīrāgi. Daudzi pasūtīt nelīelās uzkodas: smilšu mīklas groziņus ar dažādiem pildījumiem, kanapē u.c.

Cepliņos ir arī piparkūku mīkla. Ko ieteikt tiem, kuri to gatavo paši, meistarē atbild: „Piparkūku mīkla ir ļoti dažāda. Mēs gatavojam ar plaucēšanu. Un es ļoti

Cepliņu darbinieces uz mazu mirklīti atraujas no darba, lai nopozētu kopējā fotogrāfijā: Inta Zuntmane, Līga Puķe, Gunta Stepanova, Vēsma Maule, Daina Arnese. Fonā – uzņēmuma vadītājas Zanes Stepanovas zīmējums Ziemassvētku noskaņās.

Nākamā gada kalendāru, kurā ir fotogrāfijas ar katram mēnesim pieskaņotiem *Cepliņu* ēdieniem, iecerēts pasniegt kā dāvanu uzņēmuma partneriem un klientiem.

brīnos par to mīklu, ko veikalos pārdod par četriem eiro kilogramā, jo mūsējai pašizmaksa ir dārgāka. Nav saprotams, no kādām izejvielām var pagatavot tik lēti. Galvenās ir garšvielas un taukvielas jeb sviestiņš.”

IDEJAS DZIMST KAFIJAS RĪTOS

Cepliņu receptes darbinieki rada kopā. „Mums ir kafijas rīti, kad visi ēdam brokastis. Tad mēdzam viens otram pastāstīt, kas interesants ir atrasts, pamanīts. To parasti izmēģinām. Tā radušies diezgan daudzi ēdieni, kuriem idejas esam smēlušies no citu pieredzes.

Izmēģinot kaut ko pamainām pa savam un papildinām,” skaidro G.Stepanova. Viņas pamatdarbs ir direktore Restorānu servisa skolā Rīgā. Arī tur no pavāriem varot smelties daudz iedvesmas. *Cepliņos* ir 14 darbinieku, un, izņemot grāmatvedi, visi pārējie darbojas virtuvē.

PAŠI SVIN JANVĀRĪ

Lai arī darba ir daudz, svētku noskaņa jārada, tāpēc vidusskolas ēdamzālē ir atbilstoši dekori. „Esam nedaudz izrotājuši telpas, lai mēs un skolēni justos kā svētkos,” saka G.Stepanova. Skrudas vidusskolā ir interesanta Zie-

masvētku tradīcija – sešus gadus veco bērnu grupa nāk uz ēdnīcu cept piparkūkas: „Tas ir jauks sākums. Mēs gatavojam mīklu, viņi rullē, izspiež formiņas un dekorē.” Uzņēmuma kolektīvs gada nogalē svētkus nesvin, jo darba dēļ tas nav iespējams, taču janvārī gan var atļauties nedaudz atvilkt elpu: „Citreiz svinam darbavietā, taču biežāk dodamies izbraucienā, kur par mūsu ēdināšanu parūpējas citi.”

SKOLU GAIDA PĀRMAIŅAS

No 1. janvāra Skrudas vidusskolā mainīsies ēdināšanas sistēma. „Patlaban pirmās trīs klasītes pus-

SIA *Cepliņi* ēdina:

- ↳ Skrudas un Nīkrāces skolēnus un bērnu dārza audzēkņus,
- ↳ karavīrus un zemessargus,
- ↳ Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļu *Skrunda* un *Valtiķi* iemītniekus,
- ↳ viesus kāzās, jubilejās u.c. pasākumos.

RECEPTĒ SVĒTKU GALDAM

Cepeša salāti

Izejvielas: cepeša gaļa, olas, kartupelis, marinēts gurķis, sarkanais sīpols (var arī šalotes), kaperi, garšaugi, graudu sinepes, garšvielas. Mērcei: olas, citrons, ķiploks, olīveļļa, pētersīļi. Gaļas marinādei: graudu sinepes, medus, sāls, pipari, ķiploki, timiāns, rozmarīns, čili.

Pagatavošana:

- gaļu ieliek traukā, pielej ūdeni un liek cepeškrāsnī 140 grādos, cep divarpus vai trīs stundas, atdzesē;
 - gaļu sagriež gabaliņos (1 cm);
 - vārītus kartupeļus sagriež ripiņās;
 - marinētos gurķus sagriež ripiņās;
 - sīpolu sagriež smalki;
 - olas novāra un sagriež daiviņās;
 - maurlokus sasmalcina.
- Produktus liek traukā un pārlej ar paštaisītu majonēzi. Tai vajadzīgas divas veselas olas, pieci dzeltenumi, Dižonas sinepes ar graudiem, citrona sula, baltvīna etiķis, Tabasko mērce, sāls, pipari, olīveļļa, četras piecas ķiploka daiviņas, var pielikt arī saulē kaltētos tomātus. (Blendera traukam jābūt pilnīgi sausam.)

dienas ēd kopgaldā, proti, visiem ir viens un tas pats ēdiens, bet 4.–12. klases skolēni no piedāvājuma izvēlas katrs pats, norēķinās ar talonu un, ja nepieciešams, starpību piemaksā. No jaunā gada kopgalds būs visiem, jo tā vēlas novada jaunā vadība,” skaidro G.Stepanova.

Viņa ir skeptiska, vai tas nāks par labu: „Visticamāk, skolēni nebūs apmierināti, ka ēdienus vairs nevarēs izvēlēties. Tas var veicināt to, ka viņi vēl vairāk skries uz veikalu pēc našķiem un ātrajām uzkodām. Taču dzīvošim – redzēsim. Cerība jau ir, ka varbūt pārmaiņas būs uz labu.”

ĪSUMĀ

Aicina uz gadumijas balli

Skrundas kultūras nams aicina uz Jaungada balli *Nāc kopā ar mums*. Muzicēs atraktīvā puīšu grupa *4KW* no Aizputes. No 23.30 līdz 24.00 ārpusē paredzēta kopīga Jaunā gada sagaidīšana. Būs muzikāls pārsteigums, uzrunas un laimes vēlējumi.

Bibliotēkā divas izstādes

Antuļu bibliotēkā Skrudas pagasta Jaunmuižā līdz gada beigām apskatāms Renātes Mihailovas un Rudītes Tiļļas veikums. R.Mihailovas darbi izgatavoti no mājās esošiem un varbūt jau nederīgiem priekšmetiem, tādējādi tiem piešķirot otro dzīvi. R.Tiļļas darbi tapuši krāsu pludināšanas tehnikā.

Svētku dievkalpojumi

Skrundas baznīcā (attēlā) Ziemassvētku dievkalpojumus 24. decembrī 18.00 un 25. decembrī 11.00 vadīs mācītājs Martins Samms.

Adventes laikā tur notika īpaši skaisti tradicionālie muzikālie dievkalpojumi: 4. decembrī dziedāja Skrudas sieviešu ansamblis *Romance* un bērnu popgrupa *Bums*, 11. decembrī – Kuldīgas kultūras centra kamerkoris *Rāte*, 18. decembrī – Skrudas sieviešu koris *Sonante*.

Uzdāvināt pašu preces, ne importa

Tuvojoties Ziemassvētkiem, vietējo mājražotāju veikaliņi sarūpējuši dažādas dāvanu kastes, un, kā paši apgalvo, tajās atrodams viss svētku priekam un labsajūtai.

Visām garšām un gaumēm

Kuldīgas veikala Paegli un draugi īpašniece Ieva Knupke izveidojusi dāvanas gan saldummīļiem, gan sāļo uzskodu cienītājiem.

Īvandes zemnieku saimniecības Paegli Kuldīgas veikalīņa Paegli un draugi īpašniece Ieva Knupke saka: vairāk pieprasītas ir saldo dāvanu kastes.

„Tajās ir četri pieci produkti. Ir kaste ar Rendas Vīksienu sukādēm un plūškoku sīrupu, ir kaste ar Alsungas Hofmaņu gardumu riekstiņiem ar iebiezināto krēmu, Talsu novada aveņu ievārījumu, ar Kuldīgā veidotu svečturīti un zāļu karotīti, ko Padūrē taisa Baiba Mežiņa. Vēl ir kaste gaļas cienītājiem, tāda pikanta dāvaniņa, kurā ir trīs bārbekjū mērces ar garšvielu sāli un čili zeļu. Vēl ir sāļā kaste ar asi marinētiem gurķīšiem, sinepēm un citām garšvielām. Taču no produkcijas veikalā var izveidot arī pats savu,” skaidro I.Knupke. Cena gan neatšķiras, ja pērk vairākus produktus dāvanu kastē vai katru atsevišķi: „Kastēs esmu salikusi tāpēc, lai klientam ērtāk izvēlēties un dāvāna ir jau sasaiņota.”

Te ir arī keramiķes Inas Lāmas traučiņi no betona kompozītmateriāla: šķīvji, svečturi un krūzi paliktņi. „Esmu ievērojusi, ka skandināvu stila trauki vairāk patīk jauniem cilvēkiem, un viņi tos iegādājušies vairāk. Ienāca jaunieši, kuri no ārzemēm atbraukuši ciemos pie vecākiem, un, ieraugot šādus traučiņus, bija patīkami pārsteigti, uzreiz izdomāja, kā lielākus sakombinēt ar mazākiem šķīvīšiem un svečturīšiem, dāvanu komplektu izveidojot paši.”

Kuldīdznieces Inas Lāmas trauki skandināvu stilā.

Izvēlas mazas un ne tik dārgas

Salonveikalā Akcents šoziem vairāk pirkta lietas ķermeņa kopšanai. Attēlā – pārdevēja Inga Gustsone.

Kuldīgas salonveikalā Akcents produkciju papildinājušas rotas un ķermeņa kopšanas produkti, ko radījusi kuldīdzniece Anete Šlakorcina. Vēl tur nopērkami adījumi, trauki un galda spēles.

Veikala īpašniece Ineta Ausmane ievērojusi, ka šogad cilvēki vairāk iegādājas mazas, lētākas un praktiskas dāvanas: ķermeņa kosmētiku, ziepītes u.c. Te ir arī pērles, Svarovska kristāli. „Šo to esmu salikusi kastītēs, lai klients redz, kā tas izskatītos, taču katrs var savu izveidot arī pats. Par kastīti vai maisiņu jāpiemaksā – to dāvināt nevaram, jo papīram cena ir ļoti augsta.” Veikalā var iegādāties arī Cēsīs radītus koka dēlīšus un galda spēli Hakeru puzzle no Rīgas, melnā māla traukus, Kuldīgas Dabas sajūtā ražotas dabīgās hidrolātu smaržas, krāsainas stikla vāzes ar interesantu dizainu. Jaunums ir frotē vannas halāti no Liepājas un Kuldīgā adītas bērnu čibiņas, zeķītes, cepurītes, kas saliktas kastītēs. Nopērkamas arī BaraBeku Kids bērnu pidžamas un jakas, kas radītas Kuldīgā.

Vai pirms svētkiem pircēju ir vairāk? Ineta teic, ka, salīdzinot ar citiem gadiem, šis decembris nav tik apmeklēts. Šogad cilvēki, šķiet, savu dāvanu budžetu ļoti ierobežojusi.

Kopš vasaras Akcentā ir Kuldīgā tapuši adījumi mazuļiem.

Savējais labāks

Mājražotāju veikalīņa Kuldīgas labumi pārdevēja Kristīne Asne atklāj, ka sapakotās dāvanas pērkot arī uzņēmumi.

Mājražotāju veikalā Kuldīgas labumi ir dāvanu komplekti svētku galdam un arī kas smaržīgs ķermeņa kopšanai un atpūtai. Pārdevēja Kristīne Asne stāsta, ka Ziemassvētku laikā pircēju ir vairāk.

„Pie mums var ātri ieskriet, nopirkt ko skaistu, garšīgu sev, tuviniekiem, kolēģiem, pie reizes atbalstot vietējos ražotājus. Cilvēki pēdējā laikā pievērsušies dabīgai produkcijai. Uzdāvināt paša lasītu tēju, pašu spiestu sulu vai izceptus gardumus šķiet daudz mīlāk nekā nopirkt importa saldumus. Te ir gan pašu veidotas dāvanu kastes, gan tās, ko jau sapakojuši mājražotāji. Vairākus komplektus izveidojusi Anna Šulca no Kurmāles – ar priežu čiekuru sīrupu, žāvētām cidonijām un citiem gardumiem.”

Vairākus gadus iecienītas esot kuldīdznieces Baibas Cines ceptās piparkūkas un mīkla ar medu. Savukārt skaidstumkomplekts ir viss vannai: skrabis, ķermeņa krēms, vannas bumbas, ziepes. Tie esot gan no Kuldīgas, gan Ventspils puses, vairāki no Turlavas zemnieku saimniecības Baļļas.

Dāvanu komplektus iegādājoties arī uzņēmumi savam kolektīvam: „Tie vairāk vēlas gardumu paciņas. Pieprasītākas ir kafijas un cepumu pakas.”

Ziemassvētkos strauji tiek izpirktas kuldīdznieces Baibas Cines piparkūkas.

Par prieku bērniem un arī lielajiem

Viens no svarīgākajiem tuvo svētku vēstnešiem ir Ziemassvētku vecītis. Kā iejusties šajā tēlā un kas tajā piedzīvots – par to *Kurzemniekam* stāsta Mārtiņš un Aigars.

Ziemassvētku vecītis Mārtiņš

Pie Kuldīgas bērnudārza Bitīte 12. grupiņas viesojas vecītis Mārtiņš.

„Šajā tēlā iejūtos jau sen, sen – kādus padsmīt gadus,” viņš atklāj. „Cenšos, lai bērniem būtu interesanti un smieklīgi un lai viņi nebaidītos. Citreiz bērni lūdz, lai svētkos atnes brālīti vai māsiņu... Ir bijuši visādi atgadījumi. Arī visādas bedres un akas, kurās var iekrist un līdz bērniem nemaz netikt. Ir iznācis arī mukt no suņiem.”

„Citreiz bērni lūdz, lai svētkos atnes brālīti vai māsiņu...”

Sešgadīgā Elza: „Es uzrakstiju vecītim vēstuli, ka es gribu rokassprādzes. Man no vecīša nebija bail. Svētkos mēs rotāsim eglīti. Zinu, ka Salavecītis dzīvo Ziemeļpolā.”

Piecgadīgais Oliveris: „Es Ziemassvētku vecīti gaidīju. Dāvanā es gribētu mašīnu ar pulti. Salavecītim taisīt dāvanas palīdz rūķi un ziemeļbrīeži. Es svētkos šūķšu pa kalniņu.”

Sešgadīgā Alise: „Man Ziemassvētki ļoti patīk. Es vēstuli vecītim nerakstīju – uzrakstīju mazu lapiņu, ka gribu lellīti. To uzliku uz manējās palodzes. Esmu iemācījies pantiņu, ko skaitīt vecītim. Man no vecīša bija nedaudz bail, jo negaidīju, ka viņš būs tik liels. Mēs svētkos taisīsim grāmatas un skaitīsim dzejoļus.”

Ziemassvētku vecītis Aigars

Skolotājs Aigars par vecīti kļūst brīnuma izjūtas dēļ: „Tas ir prieks, ko var pievienot mazajai dāvanai, un mirdzums acīs.”

„Kad esmu apņēmis dzīvot dzīvi kā Ziemassvētku vecītis, absolūti nevaru paredzēt, kas notiks un kā publika uz mani reaģēs,” Aigars atzīst. „Par pantiņu skaitīšanu man ir mērs, proti, tie, kas līdz manas gūžas augstumam, pantiņu var neskaitīt, bet tiem, kas garāki, gan jāskaita. Ir gadījumi, kad bērnam dzejoļi iemācīti, bet viņš tik skaita savu – atskaņas nesakrīt, un pantu daudz...”

Par izskatu Aigars saka: „Man mājās bija eksperti, kuri palīdzēja. Praktiskuma dēļ esmu nonācis pie brīvdabas pasākumiem. Mētelis nav garais, jo mitrā laikā gadatīrīgū esmu bijis ar greznu, pēc Stārstes pasakām radītu vecīša kažoku, ko nav iespējams savākt, jo tas burtiski vārtās dubļos. Lietū pūkainā trikotāža kļūst arvien slapjāka un smagāka. Tas bezizmēra izstrādājums, savilkts tikai ar jostu, šļūc un brūk, un nekā nevar to savaldīt!

Mans darba komplektiņš ir pilnīgi īsts – esmu īsts vecītis. Tas ir normāls audums – tā nav trikotāža. Ļoti svarīgi ir zābaki, jo tie

„To tekstu pateicu tik saskumis, ka visa grupiņa metās mani samīlot. Iedomājieties vīru pūkainā kažokā, kurš ar sarkaniem rūķiem apkāries kā tāds vīnogu ķekars!”

bērni, kuriem skatu leņķis zems, ļoti novērtē apavus. Kopš dabūju noklausīties komentārus „Ai, nu, tas vecītis nebija īsts... Viņi taču nenāk botēs!” un „Vecītis nebija

īsts – viņam bija salūzis plastmasas deguns”, jau kādu laiku esmu atteicies arī no falšās bārdas un parūkas, jo, lai gan greznas, tās tomēr nav īstas.”

No dažādiem atgadījumiem viņš stāsta: „Reiz biju kādas bērnudārza grupiņas Ziemassvētkos. Beigās iesāku standarta atvadišanās frāzes, sak’, līdz nākamajiem

Ziemassvētkiem, bet tad atpapos, ka nākamgad viņi jau būs katrs citā skolā. Kāda tur vairs dārziņa eglīte! Un es to tekstu pateicu tik saskumis, ka visa grupiņa metās mani uz atvadām samīlot. Iedomājieties vīru pūkainajā kažokā, kurš ar sarkaniem rūķiem apkāries kā tāds vīnogu ķekars!”

Reiz vecītim Aigaram civilā izskatā ar sievu, izkāpjot no mašīnas, gadījies pēc kāda korporatīva pasākuma satikt iereibušu kolēģi vecīti ar pāri palikušām dāvanām. „Viņš prasīja, lai noskaitām pantiņus, pēc tam mūs abus apdāvināja un – kā dežejā – aizgāja tālāk uz kaimiņu pusi.”

Bet pirms 25 gadiem kaimiņiene aicinājusi uz tematiskiem svētkiem *Ziemassvētku balle Ledus pilī*, jautājot, vai varēs pasākumā iebraukt ar skrituļslidām. „Atbildēju – nekāds skrituļotājs neesmu, bet, ja nedaudz patrenēšos, var mēģināt. Tad nu tajā telpā ar savām skritulēnēm un 30 kilogramu maisu uz pleciem trenējos noturēt līdzsvaru. Beigās ar visu maisu arī ieslidoju svētkos un nevienu pat nenotriecu!”

Aigars visiem novēlē: „Lai viss nokārtojās un svētkus var svinēt arī tā pasaules daļa, kas ir Ukrainas robežās! Lai mierīgas debesis!”

Lauras Vilertes teksts un foto

ROBERTA ZĪLES

darbība Eiropas Parlamentā (EP) šogad novērtēta īpaši augstu: neatkarīgi eksperti no pētniecības centra "EU Matrix" ierindojuši Robertu Zīli augstajā 16. vietā ietekmīgāko EP deputātu simtniekā. Viņš ir ne tikai visilgāk strādājošais Latvijas EP deputāts, aktīvākais no mūsējiem EP komiteju darbā, bet arī pirmais un vienīgais no Baltijas, kurš ieņēmis augsto EP viceprezidenta amatu. Kāds ir bijis šis gads Eiropā, kas mūs sagaida turpmāk – par to šajā sarunā.

MARTA DZINTARE

Ietekmīgākais Baltijas eiroparlamentārietis **Roberts Zīle: Pārstāvu Latvijas intereses Eiropā, nevis otrādi**

Eiropas Parlamentā ir 705 deputāti, no kuriem jūs esat sešpadsmitais ietekmīgākais. Izklusāties iespējami, bet ko tas nozīmē praktiski?

Lai gan katram deputātam formāli ir viena balss, tomēr politiskā ietekme ir atšķirīga. Lai spētu ietekmēt procesus un panākt rezultātu, nevis tikai darboties darbošanās pēc, ir vajadzīga pieredze un spēja atšķirt, kur ir vērts ieguldīt enerģiju un kur ne. Tas ir darbs daudzu gadu garumā. Atrāšanās ietekmīgā amatā nozīmē, ka ir lielākas iespējas izcīnīt savai valstij svarīgus lēmumus. Esmu pateicīgs saviem vēlētājiem, ka viņi man devuši iespēju darīt savu darbu, ko daru pēc labākās sirdsapziņas. Vienmēr esmu uzsvēris, ka pārstāvu Latvijas intereses Eiropā, nevis otrādi. Regulāri tiekots arī ar Latvijas Saeimas deputātiem un ministriem, lai kopīgi risinātu aktuālos jautājumus, kur jāsadarbojas nacionālā un Eiropas līmenī.

Krievijas uzsāktā kara dēļ šis ir bijis smags gads gan Ukrainai, gan Eiropai. Kas ir būtiskākais, ko Eiropas Savienība ir darījusi, lai stabilizētu situāciju?

Eiropas Savienība strādā vairākos virzienos, atbalsot ekonomiku un stiprinot enerģētisko drošību, sniedzot finansiālu, militāru un humāno palīdzību Ukrainai un, protams, piemērojot sankcijas Krievijai. Nesen pieņemta devītā sankciju pakete, kas cita starpā paredz aizliegumu Eiropas satelītiem pārraidīt Krievijas propagandas kanālus.

Ekonomiskā krīze sākas jau ar Covid-19 pandēmiju, un arī šogad tiek turpināti Atveseļošanas un noturības mehānisma (ANM) pasākumi, lai palīdzētu dalībvalstu ekonomikām. Latvijai no šī finanšu instrumenta pienācās 1,72 miljardi eiro kā granti jeb nauda, kas nebūs jāatdod. Eiropas Parlaments uzrauga ANM naudas izlietošanas procesu, mēs katru mēnesi tiekamies ar Eiropas Komisijas pārstāvjiem un sekojam līdzi, kā kurai valstij iet ar ANM īstenošanu. Būtiski ir uzsvērt, ka pēc Krievijas uzsāktā kara Ukrainā lielu daļu ANM naudas dalībvalstis var izmantot arī enerģētiskās drošības stiprināšanai, tajā skaitā ir iespējams aizņemties

naudu ar izdevīgiem nosacījumiem.

Arī transporta jomā ir jauninājumi – Eiropas kopējā dzelzceļa tīklā, kura daļa ir arī "Rail Baltica", līdz 2040. gadam plānots attīstīt vilcienu satiksmes savienojumus ar Ukrainu un Moldovu, rēķinoties, ka tās būs Eiropas Savienības dalībvalstis. Šādas iestrādes ir jāuzsāk savlaicīgi, jo Eiropā lietas notiek lēni, bet pareizi. Ukrainai ir jāuzvar karā, un ir jāparedz Ukrainas integrēšana Eiropā.

Kā vērtējat situāciju enerģētikas tirgū? Vai sliktākais jau ir garām? Ko varam sagaidīt nākamgad?

Ja salīdzina ar situāciju vasaras nogalē un rudens sākumā, šobrīd ir tāds kā atelpas brīdis – gāzes krājumi Eiropā ir pietiekami, energoresursu cenas ir nedaudz nokritušas. Taču gāzes cena vienai ir augstāka nekā iepriekš, un pie zemajām cenām, kādas bija Krievijas gāzei, mēs noteikti neatgriezīsimies. Kas attiecas uz naftu, 5. decembrī stājās spēkā Eiropas Savienības embargo attiecībā uz naftu, kas tiek transportēta ar kuģiem, – pa jūru Eiropa vairs

nepieņems Krievijas naftu. Vēl viena svarīga lieta: Eiropas uzņēmumi ir galvenie, kas apdrošina kuģus, kas pārvadā Krievijas naftu pa visu pasauli. Turpmāk Eiropas Savienības kompānijas vairs nedrīkstēs apdrošināt citu valstu kuģus, kas pērk un transportē Krievijas naftu globāli, ja maksātā cena pārsniegs Eiropas Savienības noteiktos cenu griestus. Tas ir būtisks ierobežojums, jo pārsvarā kuģus apdrošina tieši Eiropas kompānijas. Globāli skatoties, nafta Krievijai ir būtiskāks ieņēmumu avots nekā dabasgāze. Savulaik ASV varēja vienoties ar otru lielāko naftas eksportētājvalsti Saūda Arābiju par soļiem, lai stabilizētu tirgu, un šis kurss tika ieturēts, bet tagad redzam, ka tas tā vairs nenotiek. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, var gadīties, ka degviela kļūs vēl dārgāka. Jautājums – uz cik ilgu laiku.

Inflācija joprojām ir augsta visā eirozonā, it īpaši Latvijā, cenu pieaugums skar visas nozares. Kādi ir iespējamie risinājumi?

Klasisks instruments, ko inflācijas mazināšanai pie-

ROBERTS ZĪLE UN EIROPAS PARLAMENTA PRIEKŠSĒDĒTĀJA ROBERTA METSOLA

lieto Eiropas Centrālā banka un arī citas ne-eirozonas centrālās bankas Eiropā, ir procentu likmju celšana. Citiem vārdiem sakot, kredīti kļūs dārgāki. Tas mazinās gan aizņēmšanos, gan pieprasījumu nākotnē, rezultātā arī inflācijai vajadzētu mazināties. Arī valstīm naudas tērēšanas ziņā tik rožaini vairs nebūs kā pandēmijas laikā, taču tas nenozīmē, ka ir jāpiemēro strikts taupības režīms. Esam vienotā eirozonā, un Latvijai nevajadzētu pār-

bija iniciatori šai rezolūcijai. Sākumā neizdevās to iekļaut darba kārtībā, bet pamazām arī lielākās politiskās grupas saprata, ka šis solis ir jāasper. Rezolūcija pavēra iespēju Eiropas Parlamenta Budžeta un Ekonomikas un monetāro lietu komitejas vadībai pieprasīt iekļaut Krievijas finanšu sektoru Eiropas Savienības melnajā sarakstā. Tā ir loģiska prasība, kas ļautu panākt reālus rezultātus. Gaidīsim, ko Eiropas Komisijas prezidente Urzula fon der Leiena atbildēs.

Šis gads mums visiem bijis kā mācība, kas lika pārdomāt, kas ir patiesi svarīgi un kas ne.

Ar kādām pārdomām, sajūtām gaidāt nākamo gadu?

Šis gads mums visiem bijis kā mācība, kas lika pārdomāt, kas ir patiesi svarīgi un kas ne. Neviens nebija gatavs tam, ka varētu sākties reāls karš. Kā mēdzu teikt saviem Eiropas kolēģiem, 24. februārī Latvijā beidzās pandēmija, jo karš aizēnoja visas citas nelaimes. Taču viss, kas mūs nenogalina, padara mūs stiprākus. Esam spiesti ātri pielāgoties jaunajai situācijai, un ceru, ka nākamais gads būs labāks nekā šis.

Nesen Briselē viesojās jauna ukraiņu meitene, mediķe, viena no "Azovstaļ" aizstāvjiem, kas bija nonākuši krievu gūstā. Par spīti pārciestajām šausmām, viņas sejā bija smaids. Lai cik grūti būtu, nākotnē vienmēr var skatīties ar cerībām.

Materiāls sagatavots ar Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas finansiālu atbalstu.

spīlēt ar taupīšanu, kamēr citas Eiropas valstis tērēs. Valdībai ir jāprot sabalansēt inflāciju ar pozitīvu ekonomikas izaugsmi. Sabiedrībā ir dažādi ienākumu līmeņi, dažādi saistību līmeņi, un valdībai ir jāatbalsta tie, kam tas visvairāk nepieciešams.

Novembra beigās Eiropas Parlaments pasludināja Krieviju par terorismu atbalstošu valsti. Latvijā un citās valstīs tas notika jau agrāk. Kāda nozīme ir šim lēmumam?

Eiropas Parlaments ir vienīgā pilsoņu tieši ievēlētā institūcija, un šī ir nepārprotama Eiropas pozīcijas paušana. Tiesa, tā nav juridiski saistoša, taču dod lielākas tiesības sankcionēt Krieviju. Rezolūcijā ir arī aicinājums ierobežot Krievijas rīcības spēju ANO Drošības padomē. Manis pārstāvētā Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa

SARUNA AR JUBILĀRU

„Uzlikām plates un dancājām”

Leontīnei Lankovskai, kura dzīvo Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļā Skrundā, 22. decembrī apritēja 91 gads.

90 GADOS DZIEDĀJA

Kad vaicāju, kā dzimšanas dienas aizrit aprūpes namā, Leontīne saka: „Svinam, svinam – pagājušajā gadā, kad man palika 90, bija ļoti smuki: sēdējām, dziedājām dziesmas. Žēl, ka bija kovida ierobežojumi un meita ar mazmeitu nevarēja nākt iekšā. Viņas atbrauca, un mani ratiņkrēslā izveda laukā, lai varam vismaz uz brīdi satikties. Meita dzīvo Liepājā, bet mazbērni – Rīgā.”

Uz jautājumu, kā jūtas cienījamajā vecumā, Leontīne atbild: „Tā jau nekas... Man gūža ļoti sāpēja, jo deformējās. Tagad sāp mazāk, jo ir izdeformējusies. Kauli tikai vairāk brikšķ un brakšķ. Ceļi arī sāpēja. Staigāt gāju ar divām nūjām, jo bieži kritu. Tagad vairs nestaugāju. Mierīgi pasēžu, paskatos televizoru, paklausos radio.”

SKRUNDĀ SKAISTA DZĪVE

Leontīne dzimusi Latgalē, Varakļānos. „Mani pārcēla darbā uz Skrundu – te telegrāfā trūka darbi-

Skrundeniece
Leontīne Lankovska,
kurai ir 91 gads,
uzskata: svarīgi ir būt
līdzjūtīgam un prast
ar citiem sadzīvot.

nieku. Savukārt pie mums Varakļānos rajons likvidējās, un telegrāfistēm nebija darba. Dažas atlaida, es gan paliku, taču teica, ka pārcels uz Skrundu. Neko daudz nedomādama, teicu: „Ja dzīvokli dod un alga būs, iztikt es varēšu. Vai nav vienalga, kur es strādāju?” Taču, kad jābrauc, palika bail, jo es pat vēl līdz Rīgai nebiju ne reizi bijusi.

Bet – šito drosmi tomēr! – atbraucu uz Skrundu. Vēl tagad atceros, ka tas notika tieši Lieldienās.”

Jaunajā dzīvesvietā nav bijis nevienas mēbeles. „Sākumā nebija pat, uz kā gulēt. Man bija divas lielas fīmiera kastes, kurās ir no mājām ar vilcienu atsūtītas mantas. Saliku tās kopā un pārklāju ar matracīti, kas paņemts

līdzi. Iznāca smuka gulta.” Galdu un divus krēslus sagādājuši pasta darbinieki.

Viss turpmākais mūžs nodzīvots Skrundā, un Leontīnei te ļoti patīcis. „Esmu kopš 1957. gada. Tā te dzīvoju, strādāju, iepazīnos ar vīru Vilni. Apprecējamies, uzbūvējām māju, dzīvojām skaistu dzīvi.”

DĀVINĀJA ROMĀNUS

Leontīne dzimusi deviņu bērnu ģimenē. Seniore atceras, ka mazotnē dzimšanas dienā saņemtas rotaļlietas, vēlāk – grāmatas. „Man ļoti patika lasīt, it sevišķi romānus. Tos arī dāvināja.” 90. jubilejā īpaša dāvana bijusi mazmeitas glezna, kas istabiņā pie sienas.

DABAS SKATI RADA PRIEKU

Leontīnes vīrs jau atdusas kapu kalniņā: „Viņam bija tikai 73 gadi, kad nomira. Paliku viena pati.” Sapratusi, ka vecumdienās jādomā uz pansionātu: „Kad tu pats vairs nevari visu padarīt un esi viens, nav jau citu variantu.”

Taču aprūpes namā slikti viņa nejutās. Viņai patīk, ka pa logu pie gultas var redzēt egli pilsētas centrā. „Es vakaros pieceļos sēdus un paskatos pa logu, cik skaisti mirdz

eglitē iekārtās lampiņas. Arī mazajos krūmiņos mirdz gaismiņas. Vakarā tumsā – vai, dieniņ, cik skaisti! Skatos un priecājos. Man ļoti patīk daba. Kad skatos televizorā filmas, ja tur ir smuki dabas skati, tie mani ļoti iepriecina.”

Kad ar vīru dzīvojuši Skrundā, apaļajās jubilejās rīkotas ballītes: „Aicinājām ciemiņus, pasēdējām, pavakarējām. Gāja lustīgi. Mums mājā bija liels foajē, kas salaists kopā ar lielo istabu. Koridora grīdsegu tad noņēmu nost, un mēs tur spēlējām plates un dancājām. Jauki gāja! Es tagad visu to atceros. Visu dzīvi pārdomāju.”

JĀPROT SAPRASTIES

Ko Leontīne ieteiktu jaunajiem, kas dzīvē ir svarīgākais? „Jādzīvo kārtīgi, apzinīgi, un jābūt līdzjūtīgam pret citiem, jāprot saprasties. Mēs ar vīru sadzīvojām ļoti labi, nerājāties. Ja viņš kādreiz bija iedzēris, es nerājos. Paņēmu zem rokas un teicu: „Nāc, iesim gultā – izgulēsies, un rīts būs gudrāks.” Un viņš arī klausīja. Ir svarīgi mācēt ģimenē labi sadzīvot. Ļoti, ļoti tas dzīvē vajadzīgs. Saprasties, sadzīvot, nevis rāties un plēsties,” uzsver Leontīne.

Līgas Gabrānes teksts un foto

DIVI PAR VIENU

Kas ir klusums?

Mostas dabīgais saprāts

Ilze Ābele, Kuldīgas otolaringoloģe un homeopāte:

– No bioloģijas viedokļa klusums ir tā skaņas viļņu daļa, ko mēs neuztveram. Dabā absolūta klusuma nav, jo, kamēr ir dzīvība un kustība, tikmēr ir vibrācija, kas rada skaņu.

Cilvēks spēj sadzirdēt ļoti šauru frekvenču diapazonu. Pārējo – infraskaņu un ultraskaņu – uztver cita dzīvā radība vai spēj reģistrēt tikai aparāti.

Vēl ir otrs klusums, kas šobrīd varbūt ir īpaši aktuāls, – iekšējais jeb prāta klusums. Tas ļauj atpūsties no informācijas pārba-

gātības un apjaust savu apziņu. Labāk par Ekhartu Tolti es nepateikšu: „Esot klusumā, vērojot un ieklausoties, tevī mostas dabīgais saprāts. Ļauj klusumam vadīt savus vārdus un darbus!”

Vai klusums var traucēt? Ar skaņu – gan dzirdamu, gan mums neuztveramu – var ietekmēt visu dzīvi. Var nomierināt, dziedināt, diemžēl var arī ārdīt, pat nogalināt. Mums katram ir savs priekšstats par komfortablu vidi. Daudzi pat aizmigt nespēj bez fona trokšņa – viņiem noteikti vajadzīga mūzika, kāds cits *baltais trokšnis*, kaut vai ieslēgts televizors. Esam pie trokšņu piesārņojuma pieraduši – bez tā daudzi vairs nespēj labi justies. Tā ir

sava veida atkarība. Tad piespiedu klusums var kļūt par vardarbību. Otrs klusuma vardarbības veids ir nerunāšana attiecībās – tas ir kā sods vai citkārt manipulācija.

Es klusumu baudu dabā vai vienkārši vienatnē. Esot mežā, plāvā, pie jūras, klausos tikai dabas skaņas, kas nomierina, saliek prātu pa plauktiņiem, dod spēku.

Ziemassvētki klusi varbūt kādam vēl ir. Kopumā man šis laiks asociējas ar bieži rādīto filmu *Viens pats mājās*. Noskaņas ziņā.

Lai Ziemassvētkos mums katram ir brīdis patbūt iekšējā mierā un klusumā, sadzirdēt sevi!

Absolūtu grūti atrast

Grigorijs Rozentāls, Alsungas uzņēmējs:

– Tas ir tāds stāvoklis vai situācija, kāda darbībā ikdienā nav atrodama. Dažiem klusuma pietrūkst vairāk, dažiem – mazāk. Tas atkarīgs no viņu rakstura. Maz ticams, ka ir tādi cilvēki, kuriem nekad nav vajadzīgs ne mirklis klusuma, lai pabūtu vienatnē ar sevi, pārdomās, ko ārēji trokšņi netraucē. Par klusumu lielākoties saucam miera stāvokli, distancēšanos no apkārtējās burzmas un trokšņiem, bet tas nav absolūts klusums, jo tāds ir grūti atrodams.

Baznīca ir viena no klusākajām vietām, ko pilsētā var atrast. Tās jau ar tādu domu celtas visā pasaulē dažādās reliģijās. Indijā

stāv templis pilsētas centrā, bet iekšā tāds klusums, ka dzirdama cilvēka elpa, bet, kad izej ārā pa durvīm, nokļūsti pilnīgi citā pasaulē, kur tevi apņem kņada: kļūst cilvēki, garām joņo automašīnas. Svētvieta radīta tāpēc, lai cilvēku pietuvinātu tādām miera un klusuma stāvoklīm, kurā viņš aiziet pamedītēt, palikt vienatnē ar savām domām.

Pēc rakstura skaitos introverta tipa cilvēks, un man ik pa laikam vajadzīgs klusums, kad varu ko pārdomāt, nesteidzīgi pieņemt lēmumus. Bet to var darīt arī darbībā un kustībā, kaut vai pa ielu ejot, jo domas galvā rosās, neklausoties apkārtējos trokšņos.

Mūsu urbanizētajā sabiedrībā klusuma pietrūkst arvien vairāk. Savulaik somi man

stāstīja, ka viņiem ir tādas tūrisma aģentūras, kas ziemā japāņiem organizē braucienus uz Somiju, lai viņi tur klausītos klusumu. Droši vien arī Japānā ir klusas vietas, bet absolūtu klusumu atrast ir gandrīz neiespējami.

Dzīvoju laukos, bet arī šeit, mierīgākā vidē nekā pilsētā, apkārt nepārtraukti ir kādi skaļāki vai klusāki fona trokšņi. Kāda nu kuram dzirde, jo visi netiek uztverti. Šķiet, ka mājā ir klusi – televizors, radio izslēgts, citu cilvēku nav, sunis nereg, kažķis nemurrā, bet tad ieslēdzas ledusskapis. Varbūt nedzirdami, tomēr darbība notiek, un rodas vibrācija, kas rada trokšni. Īsts klusums ir tad, kad tu iebrien mežā 20–25 grādu salā. Tad tiešām apkārt nekas nenotiek – neviena dzīvā radība nerosās.

STĀRKA VĒSTIS

Puiku pārsvars

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 14. līdz 21. decembrim piedzimuši astoņi bērni: divas meitenes un seši zēni.

Meitām vecāki izvēlējušies vārdus Monta un Aleksa Daniela, dēliem – Hugo, Gustavs, Brajens, Ralfs, Lūkass, bet vienam puikam tas vēl tiek domāts.

Arī šogad 500. bērniņš

Kopā ar Gustavu, kurš dzemdību nodaļā ir 500. mazulis, un viņa māmiņu Līgu Pavāri – Kuldīgas slimnīcas ginekoloģe, dzemdību speciāliste Natālija Gailīte un galvenais ārsts Edgars Siliņš.

14. decembra vakarā Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā kandavnieku Līgas Pavāres un Kaspara Bogdanova ģimenē ienāca dēliņš Gustavs – 500. bērniņš, kurš te dzimis šogad.

Mazo brāli mājās gaida trīsgadīgā māsa Dārta. Pērn apaļais skaitlis slimnīcā tika sagaidīts jau novembrī.

Slimnīcas arhīva foto

Atklāti par piedzīvoto, pārdzīvoto un apjausto

Annas Saņņikovas, Lailas Liepiņas un personīgo arhīvu foto

BŪT KOPĀ AR SAVĒJIEM

Aizvien dziļāk aptveru tik daudz dzirdētos pamācību *Esi te un tagad*. Neka vējies pagātnē un nelidīnes nākotnē! Kaut kas jēdzīgs tajā ir. Pat praktisks. Protī, ja, kaut ko darot, uz to koncentrējies, nevis domās esi citur, visdrošāk, rezultāts būs labāks. Un miers, iespējams, lielāks. Tā nu šogad esmu centusies sevi disciplinēt, savas domas ganot. Domāt par to, par ko es tagad domāju. Kāpēc par to domāju? Kur tas mani aizvedīs?

Apjaust atziņas *Esi te un tagad!* burvību man palīdz arī ģimene, kas kļūst arvien kuplāka. Kā šonedēļ gaidu ierodamies meitas, mazmeitas un znotus uz Ziemassvētku vakaru, tā parasti gaidu mūsu kopīgās Lieldienas, Jāņus, ceļojumus. No vienas puses, tā ir domu aizklīšana nākotnē, no otras – mans spēka avots ikdienā. Jo zinu, ka, esot kopā ar savējiem, būs tas, pēc kā ilgojos: sarunas, prieks, joki un smiešanās, pārsteigumi, diskusijas, praktiska darbošanās, drošība, plānu un ceļojumu apspriešana. Cilvēks nav vientuļa sala – nūdien. Taču zinu, ka man vajadzīga arī vienatnība, klusums, atrašanās dabā – vienalga, vai tas ir melleņu

mežs, vai sīpolu dobes, kurās varu ar prieku pazust.

Un arī darbā *Kurzemnieka* redakcijā moto *Esi te un tagad!* ir pats labākais rīks, jo process to prasa un tikai tā var tikt līdz rezultātam. Kad man reiz jautāja, vai vairāk patīk pats radošais process vai gatavais rezultāts, atbildēju – abi! Bez viena jau nav otra. Un šajā gadā esmu guvusi papildu mācību: cik viegli pie rezultāta tikt, ja esi kopā ar cilvēkiem, ar kuriem esi uz viena viļņa. Gluži tāpat, kā tas ir ģimenē. Šajos laikos, kad tik daudz ārēju pārbaudījumu, nedrošības un neziņas, būt kopā ar savējiem ir nepārvērtējama balva.

Daiga Bitīniece, redaktore

VAIRĀK NEKĀ ČETRI VIENĀ

Žurnālista darbā, kas vienlaikus ir arī dzīve, teju ik dienu gadās kaut kas neparedzēts. Vai gan viņnedēļ putenis nebija spīlējis un iedvesmojošs? Šovasar interjaveju Selgu Silkalnu – dzejnieci, tulkotāju un pedagoģi, kuldīzniecī, kas bēgļu gaitās aizvesta prom no dzimtenes, Vācijā un Austrālijā nodzīvojuši līdz Latvijas neatkarības atjaunošanai, kopā ar viņu, trimdas rakstnieku un literatūrkritiķi Eduardu Silkalnu atgriezies viņa dzimtajā Rīgā, ik vasaru kādu nedēļu pavada Kuldīgā. Novadniece abonē Kurzemnieku, lai zinātu, kas notiek dzimtajā pusē. Kad tikāmies, sirmā kundze pasmaidīja: „Tad jūs esat Daina Tāfelberga, kas raksta laika ziņas!”

Teju vai sabijos, kāpēc starp daudzajām publikācijām inteliģentā kundze izvēlējusies minēt šo it kā necilo rubriku. Taču savā ziņā tā ir atzinība, jo novadniece pamanījusi, ka ik nedēļu piektdienas numurā publicētais nav ne *copy – paste**,

ne brīvas domas lidojums, lai aizpildītu laukumu. Interesantākais: līdz ar to atskārtu (jau simto reizi), ka daudzās tēmas, ko jūs, lasītāji, ierosināt, žurnālistam ir kā mūžizglītība. Meteoroloģija nebija mans aicinājums. Man gan bija Toma Briča kontakti, taču populārais LTV laika ziņu komentētājs nevarēja saistīties ar citu mediju. Bet Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra pakalpojums, sagatavojot prognozi konkrētam apvidum, ir ļoti dārgs. Toties mājaslapā ir bezmaksas informācija. Tikai jāprot lasīt. Tā jau trešo gadu apģīstu interesanto mūsdienu dabas mācību.

* No angļu val. *buriski nokopēs*
Daina Tāfelberga, žurnāliste

BLOKNOTS NR. 23

Atklāt 2022. gadā piedzīvoto, pārdzīvoto. Vai viegls uzdevums? Nebūt ne. Jāņem palīgā pierakstu bloks, kas man šajā darbā pēc kārtas ir 23. Pirmajās dienās pretī raugās ieraksts par jaunā gada apņemšanos. Jā, tāpat kā daudzziem, arī man tā nav līdz galam īstenota, bet līdz vecā gada izskaņai vēl nedaudz laika. Tad nāk 24. februāris – diena, kad pasauli pārsteidz ziņa par Krievijas karu Ukrainā. Uz mirkli šķita – tas nebūs ilgs, diemžēl vēl šodien saņemam šausmu ziņas. Daudzreiz esmu tikusies ar kara bēgļiem, kuri patvērumu raduši Kuldīgā. Viņu dzīvesstāsti – sirdi plosošī. Vēl tagad prātā ir kāda maza puikas sacītais, ka viņa vislielākā vēlēšanās ir satikt vectēvu, kurš palicis Ukrainā. Pašai emocionālākais brīdis bija beidzot sastapt dēlu – viņš vairākus gadus dzīvo ārzemēs, bet pandēmijas dēļ tikšanās bija liegta. Prieka asaras, apakšpānās, garie sarunu vakari – šos brīžus nevar salīdzināt ar čatu vatspār. Kopā ar kolēģi Lailu Liepiņu daudz esam apbraukājušas pagastus, satikušas interesantus, radošus cilvēkus. Bez kurioziem jau arī neiztikām. Labi, vienu

ipostāstīšu. Braucam uz Vāmi pie jaunās zemnieces Karlinas Pilenieces. Tur pceļā nokļūdimies, sekojot norādēm telefonā, braucam, priecājamies par krāšņo rudeni, te pēkšņi – stop, ceļa vairs nav... Visapkārt biezs mežs. Beidzās viss laimīgi. Interesants bija arī Saecimas vēlēšanu laiks: tikšanās ar deputātu kandidātiem, prognozes, kura partija iekļūs. Kad tika ievēlēta Inga Bērziņa, kļuva skaidrs, ka Kuldīgas novada domei būs jauns vadītājs. Šoreiz ne tikai man, bet arī kolēģiem no citiem medijiem izgāja mazliet greizi. Lai paspētu svarīgo ziņu dabūt nākamās dienas avīzē, lielāko daļu biju uzrakstījis iepriekš. Bet pirmajā domes sēdē neviena no divām kandidātēm par priekšsēdi netika ievēlēta... Man bija 15 minūšu, lai uzrakstītu jaunu rakstu un nosūtītu tipogrāfijai.

Inga Jansone, žurnāliste

NEGAIĒTS TELEFONA ZVANS

Jūlijā Kuldīgā tika atklāta mana pirmā personalizēta ar fotogrāfiju sēriju *Dzīvot*. Tika izveidots bukletiņš, par šo notikumu bija rakstīts *Kurzemniekā*. Pēc kāda laika saņēmu zvanu no Latvijas Nacionālās bibliotēkas. Pirmā doma: neesmu atdevusi kādu grāmatu. Bet attapos, cik absurdi būtu, ja šī bibliotēka zvanītu tiem, kuri grāmatas nav atdevuši laikus. Runa bija par mazo bukletu! Izrādās, ka saskaņā ar Obligāto eksemplāru likumu man pieci eksemplāri jānodod arī Nacionālajai bibliotēkai, lai kurtūras mantojumu saglabātu nākamajām

paaudzēm, atbilstītu kultūru, izglītību un pētniecību. Pēc ilgākas sarunas vienotā mums, kas viens buklets, kas vairāk tika radīts kā skolas uzdevums, tomēr var palikt pie manis. Apjautājos, kā bibliotēka zināja par šāda uzdevuma eksistenci, un man atbildēja, ka tas izlasīts *Kurzemniekā* un rakstam klāt bijusi bilde, kurā bukletu turu rokās. Tā nu no viena zvana uzzināju par Obligāto eksemplāru likumu un to, ka *Kurzemnieku* citīgi lasa arī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā.

Laura Vilerte, fotogrāfe prakticante

VARAM PAĻAUTIES

Šis gads bez visas trakās ģeopolitiskās situācijas dažādā iemeslu dēļ viesis izmaiņas arī mūsu uzņēmumā – pirmo reizi tā vēsturē mums ir kā slavenajā amerikāņu kinofilmā *Dzēzā tikai meitenes*, proti, štatā esam tikai dāmas. Un brīžiem jau mums arī iet kā kino, bet tas foršākais visam pāri – jūtam, ka varam vienā uz otru palauties un kopā esam spēks. Paldies visām kolektīva meitenēm un puīšiem aiz kadra, kuru atbalstu un palīdzību izmantojam un pieņemam labprāt!

Inese Opelta, uzņēmuma valdes locekle

TRAKI UN REIZĒ IEDVESMOJŠI

Kurzemniekā strādāju pusotru gadu. Bet šajā laikā intervēti, iepazīti jau tik daudzi cilvēki! Domāju, ka katram dzīvībijusi vismaz reize, kad, iepazīstot kādu jaunu cilvēku, šķiet: vārds nepavisam viņam nepiestāv. Vai nu tas ir izskats, vai personības iezīme, kas tā liek justies. Kāpēc tā? Mans secinājums: ja laika gaitā esi satīcis vairākus vienāda īpašniekus, pat nenotiekot prāts izveido vārda nēsātāja modeli. Un, ja gadās satikt kādu, kas tam ļoti atbilst, tad iznāk cilvēku nosaukt iztēles radītā vārdā. Pārsaukt. Protams, žurnālista uzdevums ir cilvēka vārdu un uzvārdu pārbaudīt trīs reizes, jo pēc manas pieredzes pat ar divām nepietiek, lai rakstu pārļausot, prāts uztvertu divus dažā-

dos vārdus vienam un tam pašam cilvēkam... Diemžēl tādu rūgtu mācību esmu guvusi šogad, kad šo kundzi nosaucot citā vārdā. Par šo pārpratumu uzreiz lūdzu viņu atvainot, bet piedošanu nesapņemu un to pārdzīvoju vēl aizvien.

Bet tavu sagādāšanos! Tieši gada nepatīkamākais notikums bijis arī iedvesmojošākais. Toreiz ciemojos mājā ar senu vēsturi un spēcīgu auru. Vietā, kur tā atrodas, aug vairāki veci, raženi koki, un šķiet, ka tā ir vieta, kur sasmelties spēku un relaksēties. Tiku arī tiešām laipni uzņemta, cienāta ar ozolziļņu kafiju un pašceptu maizeiti. Pēc intervijas biju uzlādēta tik pozitīvi, ka uzrakstīju visiem tuviniekiem, iesakot uz turieni noteikti aizbraukt.

Amanda Gustovska, žurnāliste

PURVĪTIS UN MEŽS

Gada sākums satricināja ar Krievijas iebrukumu Ukrainā. Daudz pašsaprātamu lietu ieguva citu vērtību. Mums veicies, ka dzīvojam brīvā un demokrātiskā valstī, ka esam spējuši brīvību izcīnīt, vēlāk atkal atgūt un tagad to nosargāt. Lai saglabātu līdzsvaru, iedvesmojos no ģimenes, draugiem, dabas, mākslas un maziem ikdienas mirkļiem. Vasarā Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā bija skatāma izstāde, kas veltīta izcilai latviešu ainavista Vilhelma Purviša 150. jubilejai. Tā izrādījās pēdējo 30 gadu laikā viena no apmeklētākajām. Bija īpaša iespēja uzkāpt 4 m augstumā pa sastatnēm, lai 3. stāva vestibilā tuvumā apskatītu mākslinieka sienas gleznojumu.

Šoruden visa ģimene stādījām mežu. Pēc padarītā bija ļoti laba sajūta un apziņa, ka izdarīts vērtīgs darbs. Varbūt tas iedvesmos uzgleznot mūsdienu Latvijas ainavu.

Inese Slūka, maketētāja-māksliniece, portāla redaktore

LAI IZDODAS SAPŅUS PIEPILDĪT

Gads atkal riņķi, un jaunais tūlīt būs klāt. Kādam tas nāk ar pārmaiņām, kādam ar jaunu apņemšanos un mērķiem, kādam būs cits atskaites punkts. Kā reiz teicis kāds gudrs cilvēks: „Dzīve nav gaidīšana, kad vētra pāries. Tā ir mācīšanās deļot lietū.” Šis ir īstais laiks, lai pāršķirtu jaunu lapu un sekotu saviem sapņiem. Lai tas izdodas arī jums, mūsu draugi, lasītāji un reklāmdevēji!

Laura Birze, reklāmas nodaļas konsultante

TIE, KURI DARA

Žurnālista darba pamatā ir sarunas ar cilvēkiem. Mēdz teikt, ka dabā nav divu vienādu sniegpārslu, – arī katrs sastaptais cilvēks ir atšķirīgs. Šogad esmu tikusies ar iedvesmojošām personībām – aktieriem, māksliniekiem, mūziķiem, skolotājiem, uzņēmējiem un citiem radošiem, gudriem un darbīgiem ļaudīm. Mani iedvesmo tie, kuri dara, nevis ēkst, cik viss ir slinkti. Un tas nenozīmē, ka runājam tikai par labo, veiksmīgo. Arī tas, kā cilvēki rūnā par savām likstām vai problēmām, par personību daudz ko pasaka.

Vienmēr ir interesanti ieskatīties dzīves vai darba aizkulisēs. Tikai tad apjaušam, cik daudz laika, spēka un vārēšanas tas paņēmis. No malas ir viegli gudri spriest: vajadzēja taču darīt tā, nevis šitā...

Arī žurnālista profesijas aizkulisēs nav nemaz tik rožainas. Katram dar-

bam sava garoziņa. Esmu sastapusies arī ar nepatīkamo, piemēram, tiek izrādīta acīmredzama nepatika pret manu klātbūtni, intervija pēdējā brīdī tiek atteikta u.tml. Ir patīkami, kad citi ciena manu darbu tāpat kā es viņējo. Vienmēr esmu tur, kur man jābūt, lai pēc tam uzrakstītu par to, kas vietējiem svarīgi. Reizēm cilvēki nevēlas būt atklāti vai no kaut kā baidās. Daži žurnālistus uzvēr kā sabiedrisko attiecību speciālistus. Bet tas taču ir pilnīgi atšķirīgas profesijas!

Centšos arī mācīties no nepatīkamām situācijām. Kā saka kolēģis, audzējis biezū ādu. Kad kāds ar savu attieksmi licis man justies slikti, arvien vairāk saprotu, cik svarīga ir prasme cieņpilni sarunāties jebkura situācijā. Ticu, ka labais vairo labo. Un attieksmi, ar kādu esju pie citiem, veidoju es pati.

Kristīne Paberza, žurnāliste

NO JAUNA PIEDZIMT CEĻĀ

Šis gads noteikti paliks atmiņā ar Mežtakas smaržu. Piedalījās *Lauku ceļotāja* braucienā mediju pārstāvjiem, kurā mūs iepazīstināja ar šo taku, kopā ar citiem izgāju tās posmus Kandava-Sabile. Mežtakas garums ir iespaidīgs – 670 km, un – ticat vai ne – ir jau cilvēki, kuri kājām to pieveikuši. Maršruts sadalīts vidēji 20 km posmos, kas paredzēti vienai dienai. Lai Mežtaku noietu, vajag vairāk nekā 30 dienu.

NU TIK UZ GAISMU!

Man nepatīk vēsture, atcere, atmiņu pēcpusdienas. Kas bijis – bijis. Foršāk sapņot, cerēt, plānot. Bet ir jau tā, ka nākotne balstās pagātnē. Ir manas apziņātais izveles, un ir ārēji faktori, kas tās ietekmē un maina. Pasaulē. 24. februāris satricināja katru – nelikās ticami, ka mūsu gadsimtā iespējams tāds karš, ka ar tankiem var dragāt pa ielām. Sāpīgi, aizskarosi, biedējoši. Piedalījās kolektīvajā aizsargu darbināšanā, pieteicos izmītināt ukraiņu bēgļus, ja vajag. Gribējās kaut ko darīt – laikam jau trauksmes dēļ, jo ne es tur ko īsti pati varu līdzēt.

Latvijā. 14. Saecimas vēlēšanu. Redakcijā notika plaša partiju diskusijas. Dažreiz vien atlika brīnīties, cik dažādi viedokļi cilvēkiem ir par Latviju. Balsot biju Kuldīgā. Visdziļākais sniegs pieva-

bija tad, kad vadītājs pateica: tagad iesim kļuso kilometru. Bez sarunām un bez luktušiem. Tu ej pa tumsu, knapi redzi, kur kāju likt, bet dzirdi, kā zem pēdām patīkami gurkst smiegs, un vīrs galvas ir zvaigžņota debess. „Un, kad naktīs skrien cauri domu satrauktis bezmiegs, es iedomāju ceļu, es eju kājām pa Kurzemi...” Rindas no mums, kurzemniekiem, īpaši mīļā Imanta Ziedoņa darba *Kurzemīte*. Tie brīži, kas pavadīti, staigājot pa dabas takām, ir kā bagātību krātuve visam gadam. Attēlā esmu kopā ar uzticamo draugu un ceļabiedru Mežtakas galapunktā Sabilē.

Līga Gabrāne, žurnāliste

ZEM TRIM KAROGIEM

Ar miesu dzīvojot Latvijā, ar sirdi – Ukrainā un Nīderlandē. Tāds negaidīts man bijis gads, ko nekad neaizmirsīšu divu iemeslu dēļ. Par pirmo nesēju domāt bez asarām. Šīgada vārdnīcā aizmirst man nav lemts, jo 24. februāra rīts no miega uzrāva ar paralizējošu ziņu: Krievija pret Ukrainu sākusī karu... Mana pandēmijas dienasgrāmata mirkli pārvērtās par Ukrainas kara dienasgrāmatu. Sākās tas, ko mūsu laikmetā un mums tuvumā uzskatījām par neiespējamu. Tas satricināja ne vien to – globālo – pasauli, bet arī katru iekšējo. Līdzīgi pandēmijai atklāja bailes un labi slēptos uzskatus. Bet arī atmodināja spēku dot otram un spēt tajā vienoties. Es iedvesmojos no ukraiņu ticības un spēka un, ik dienu klausoties ziņas no turienes, ukraiņu valodā saprotu jau gandrīz visu. Un ticu uzvarai. Citādi nedrīkst būt.

Otra zeme un valoda, ko mūzikas kaislībs dēļ iemilēju pašai negaidīti, ir Nīderlandē un holandiešu valoda – mazliet sāku saprast arī to. Pie vīnas ir talantīgs dziedātājs Marts Houhkāmers (*Mart Hoogkamer*), ko pirms diviem gadiem pamanīju feisbukā. Saulains puisis ar jauku tembru, ar spēju dziedāt jebko no operas ārijas līdz repam, ar apbrīnojamu harizmu, bērnišķīgu spontanitāti, atklātību, sirsnību. Viņa karjera šaujas bebesis līdzīgi raketei, un viņam līdzī dziedlīstīši arēnās. Marta dziesmas palīdzējušas daudzziem iziet cauri pandēmijas nomāktībai un gūt prie-

ku. Tagad pazīstu mūzikas fanu pasauli: aizraujošu, bet arī – oi, oi – kādu kaislību pilnu! Nu man ir mūzikas draugi Nīderlandē, Beļģijā, Dānijā, Brazīlijā, Portugālē, ASV un citur. Agrāk, dzirdot, ka paziņas apmeklējuši koncertus ārzemēs, domāju: tas ir kas neaizsniedzams... Tomēr es kļūdījos. Šogad Marta koncertos Nīderlandē biju jau divreiz un pavasarī lidošu atkal. Vajag tikai ļoti, ļoti gribēt. Kā kārtīga fane arī es sapņoju satikt savu elku, kā pirmās Ziemassvētku vecītis to – globālo – pasauli, bet arī katru iekšējo. Līdzīgi pandēmijai atklāja bailes un labi slēptos uzskatus. Bet arī atmodināja spēku dot otram un spēt tajā vienoties. Es iedvesmojos no ukraiņu ticības un spēka un, ik dienu klausoties ziņas no turienes, ukraiņu valodā saprotu jau gandrīz visu. Un ticu uzvarai. Citādi nedrīkst būt. Otra zeme un valoda, ko mūzikas kaislībs dēļ iemilēju pašai negaidīti, ir Nīderlandē un holandiešu valoda – mazliet sāku saprast arī to. Pie vīnas ir talantīgs dziedātājs Marts Houhkāmers (*Mart Hoogkamer*), ko pirms diviem gadiem pamanīju feisbukā. Saulains puisis ar jauku tembru, ar spēju dziedāt jebko no operas ārijas līdz repam, ar apbrīnojamu harizmu, bērnišķīgu spontanitāti, atklātību, sirsnību. Viņa karjera šaujas bebesis līdzīgi raketei, un viņam līdzī dziedlīstīši arēnās. Marta dziesmas palīdzējušas daudzziem iziet cauri pandēmijas nomāktībai un gūt prie-

Roberta aicinājums kļūt par Marta fanu lapas moderatoru feisbukā. Tagad mācos tehnikas lietas par sociālajiem tīkliem, videoontāžu utt. un pēc padoma eju arī uz Kuldīgas Digitālo inovāciju centru. Mans Jaungada vēlējums: „Sapņojiet ar vērienu! Daudz darba, pacietības un mīlestības, un – sapņi piepildās. Pat vairāk, nekā cerēts.” Attēlā – viens no Nīderlandes topa dziedātājiem Marts Houhkāmers (pa kreisi) un viņa mēnedžeris Roberts Jans Shipers (pa labi). Es pēc koncerta nododu viņiem sveicienus no Latvijas. Dina Poriņa, literārā redaktore

KULDĪGĀ

Jaunā gada sagaidīšana 31. decembrī

Pilsētas dārzā 22.00 saksofonista Edgara Jāņa Kārklīņa un dīdžeja Mārtiņa Sprūda projekts *Saxo White*, 23.00 Ivo Fomins ar grupu, 23.50 novada domes priekšsēdes Ineses Astaševskas apsveikums, 00.00 Jaunā

gada sagaidīšana, pārsteigumi, 0.10 – 1.00 muzicēs *Saxo White*. **Kultūras centrā** (Piltenes ielā 32) 22.00 gadumijas balle. Muzicēs Vilnis Dumpis un deju orķestris, pasākumu vadīs kuldīdznieks Jurģis Spulenieks.

Ziemassvētku un gadumijas dievkalpojumi

Kuldīgas Sv.Trīsvienības Romas katoļu baznīcā 24.XII 20.00, 25.XII 10.00, 26.XII 9.00, 27., 28., 29.XII 18.00, 30.XII 9.00, 31.XII 18.00, 1.1 10.00.

18.00, 31.XII 9.00, 1.1 12.00.

Ēdoles baznīcā 26.XII 16.00.

Gudenieku Sv.Jāņa baznīcā 24.XII 16.00, 1.1 14.00.

Īvandes baznīcā 24.XII 16.00.

Kabile baznīcā 24.XII 18.00.

Klosteres baznīcā 25.XII 10.00.

Lipaiņu baznīcā 24.XII 15.00.

Rendas Usmas baznīcā 24.XII 18.00.

Skrundas baznīcā 24.XII 18.00.

Snēpeles baznīcā 25.XII 14.00.

Valtaiņu baznīcā 25.XII 17.00.

Vārmes baznīcā 24.XII 16.00.

Kuldīgas Sv.Katrīnas baznīcā 24.XII 18.00, 25.XII 13.00, 28.XII 18.00, 31.XII 23.00, 1.1 13.00 (visi ar vakarēdienu).

Kuldīgas Sv. Annas baznīcā 24.XII 18.00 (bez dievgalda), 25.XII 11.00 (ar dievgaldu).

Alsungas Sv.Miķeļa baznīcā 24.XII 18.00, 25.XII 12.00, 26.XII 12.00, 27., 28., 29.XII 9.00, 30.XII

Citi pasākumi

Katrīnas baznīcā 25.XII 15.00 Ziemassvētku koncerts. Uzstāsies ukrainietes Antoņina Ļisohorska (soprāns) un Olha Strilecka (klavieres).

Gudenieku aprūpes nama iemītnieku rokdarbu izstāde *Ziemassvētkus gaidot*.

Novada muzejā izstāde *Zeberīņa Ziemassvētki*, ekspozīcija par novadpētnieku Valfrīdu Fromholdu-Treiju.

Koncertzālē Klavins Piano Valda Līcīša gleznu izstāde *Retro-spekcija*.

Ventas rumbā 26.XII 19.00–20.00, 31.XII 23.00–0.10 gaismas spēle *Četri gadalaiki. Zieme.*

Adatu tornī 23.XII 14.00 un 28.XII 13.00 Ziemassvētku rotājumu darbnīca.

Jauniešu mājā 29.XII 19.00 Jaungada balle.

Bibliotēkā līdz 30.XII izstādes *Literatūrzinātniecei, politiķei Vairai Viķei-Freibergai – 85 un Rakstniecei, esejistei Zentai Mauriņai – 125,*

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Kultūras namā 31.XII 22.30 Jaungada ballē spēlēs grupa *Pipari*.

Bibliotēkā izstāde par Alsungu *No Melnijas albuma*.

ĒDOLĒ

Pilī 31.XII 21.00 Vecgada balle. Pieņemties pa tālr. 63321251.

Kultūras namā 31.XII 22.00 Vecgada balle.

Bibliotēkā Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgs stāsts*.

ĪVANDĒ

Kultūras namā 30.XII 22.00 Vecgada balle.

KABILĒ

Saieta namā Sencis 31.XII 23.00 Vecgada balle ar grupas *Jūrkant* solistu Māri Blāzi.

Bibliotēkā Kriša Krišjāņa Pilenieka (astoņi gadi) apgleznotais stikls un keramika, Eduarda Skabja izstāde *Enģeļi*.

KURMĀLĒ

Skolas sporta zālē 26.XII 10.00 dāvanu rīts pašiem mazākajiem.

Pasākumu zālē 31.XII 21.00 Vecgada balle ar grupu *Nakts ziņas*.

LAIDOS

Muižā 30.XII 19.00 karnevāls Holivu-

das šika noskaņās, spēlēs grupa *4KW*.

Bibliotēkā Dainas Girvaites fotogrāfijas *Mani putni* un Zaigas Gulbes *Baltās gaismas dzeja*.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 31.XII 22.00 Jaungada balle, spēlēs grupa *Brekšu Pekši*.

PADURĒ

Deksnas pasākumu zālē 23.XII 18.00 Ziemassvētku vecītis ar draugiem Mikiju un Minniju.

Klētī senās apsveikumu kartītes un eglīšu rotājumi.

PELČOS

Tautas namā 23.XII 16.00 Ziemassvētku vecītis ar draugiem Mikiju un Minniju.

31.XII 22.00 karnevāls, spēlēs *Juris un Ervīns*.

RENDĀ

Kultūras namā 31.XII 23.00 Jaungada balle, spēlēs grupa *Simply Charm*.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 1.1 1.00 Jaungada balle ar DJ Kasparu un Dzintaru.

Bibliotēkā izstāde *Radošums dzimtas četrās paaudzēs*: Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane, Emīlija Behmane.

SKRUNDĀ

Kultūras namā 31.XII 22.00 Jaungada balle ar grupu *4KW*.

SNĒPELĒ

Kultūras namā 23.XII 20.00 Ziemassvētku balle ar grupu *Zvaigžņu lietus*. 26.XII 18.00 Ziemassvētku vecītis gaidīs pagasta bērnus.

Bibliotēkā Māra Kreicberga fotogrāfiju izstāde *Mirkļis dabā. Dzīvnieki*.

TURLAVĀ

Bibliotēkā cikla *Radošā Turlava* izstādē *Krāsu un smaržu burbuļos* Zandas Spulģītes ziepes, lūpu balzams, sveces un smaržu sirsniņas;

Nataljas Jurkevicas izstāde *Medus prajņiki*; 5. klases skolnieka Ralfa Žilinska darināto sveču izstāde *Pumpīņrāsā*; Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās*; Ināras Zeltītes adīto zeķu izstāde *Galvenais – kājas siltas*.

Līdz 20.11 kalēja Laimoņa Spēka darbu izstāde *Kalumi svētkiem un ikdienai*.

VĀRMĒ

Sporta hallē 30.XII 22.00 Vecgada balle ar grupas *Hameleoni* solistu Ēriku Budēvicu un Indru Railu.

Bibliotēkā rokdarbu izstāde.

KAIMIŅOS

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā 23.XII 19.00 Ziemassvētku koncerts *Trīs liesmiņas*: Juris Vizbulis, Jenny May un Kaspars Markševics.

25.XII 14.00 muzikālā izrāde *Grinča Ziemassvētki*.

25.XII 19.00 Ulda Marhileviča un Ditas Lūriņas Ziemassvētku koncerts.

27.XII 14.00 smilšu mākslinieces Tatjana

nas Gavriļenko Jaungada animācijas koncerts.

29.XII 16.00 un 18.30 Tutas Ziemassvētku koncerts *Piparkūku sirds*.

VENTSPILĪ

Koncertzālē Latvija 26.XII 12.00 Zigrīda Muktupāvela, Sonoras Vaices un Uģa Rozes Ziemassvētku koncerts.

Jūras vārtos 27.XII 18.00 muzikāla izrāde *Grinča Ziemassvētki*.

TALSOS

Tautas namā

31.XII 20.00 gadumijas balle, spēlēs grupa *No Boundaries* & DJ *Phill*.

Pilsētas laukumā 31.XII 23.30 Jaungada sagaidīšana ar grupu *Credo*.

SALDŪ

Sv.Pētera un Pāvila Romas katoļu baznīcā 23.XII 19.00 Ziemassvētku koncerts *Mazu brīdi pirms*.

PATEICĪBAS

Aizputes ev. luteriskā draudze saka paldies Laidu pagasta pārvaldei un Andrim Neilandam par palīdzību lapu savākšanā pie Valtaiņu baznīcas.

Kuldīgas neredzīgo biedrība saka lielu paldies novada domei par finansiālu atbalstu, sociālajam dienestam par palīdzību, par telpām pasākumam. Paldies Liepājas neredzīgo biedrībai par atbalstu. Paldies *Dvēseles veldzes dārzā* cilvēkiem Ziemupē, visai komandai par skaisto dienu, ekskursiju. Paldies Sv. Annas baznīcas mācītājam Mārtiņam Burkem-Burkevicam, Alisei Pētersonei, Vitai Andersonei par atbalstu biedrības valsts svētkos. Liels paldies Kuldīgas baptistu draudzei par skaistajiem koncertiem Lieldienās un Ziemassvētkos, no sirds sakām paldies draudzes priekšniekam Uldim Kleinbergam, Baibai Jūrmalei, Līgai Saulgrīzei, Lainei Balodei un visiem pārējiem, kuri iepriecināja mūsu biedrus. Paldies Ievai Purviņai par transportu, braucot uz Baltā spēķa dienu Liepājā, Elītai Montvidai un Ingai Darģei par braucieni uz Ziemupi. Paldies manam vīram Aldim Dzintaram par atbalstu, filmēšanu, fotografēšanu. Paldies laikraksta *Kurzemnieks* korespondentei Kristīnei Pabērziņai par sadarbību.

Novēlu, lai mēs katrs Kristus dzimšanas svētkos atkal no jauna atveram savu sirdi Dieva dotajai mīlestībai un dalāmies ar to tālāk. Jo Dievs ir mīlestība.

Ar cieņu – Kuldīgas neredzīgo biedrības vadītāja **Kristīne Dzintare**

Vienmēr domās esmu pie jums, mans *Liepziedīna* kolektīv! Lai visiem izturība, veselība, aprūpējot visjaunāko paaudzi! Lai visiem mierīgi Ziemassvētki un cerīgs, laimīgs jaunais gads! Par neizstāstošu atdevi iestādes labā īpašs paldies nenogurdināmajai Inesei Blūmai. Novēlu būt stiprai, un vismaz svētki lai ir mierpilni!

Zinaida Kolerte

Paldies mūsu ģimenes dakterei Mārai Ostāšovai un dakteres palīdzībai Aina par atsaucību, atbalstu, palīdzību veselības stiprināšanā. Lai jums mīļi un mierīgi Ziemassvētki un laimīgs 2023. gads!

Kolertu ģimene

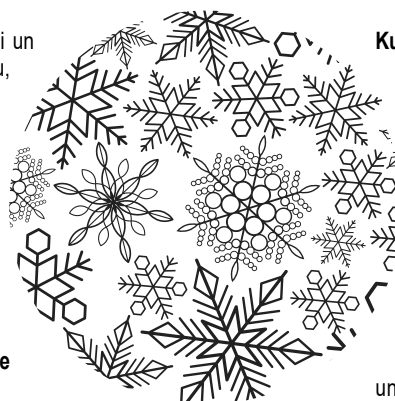
Īpašs paldies Pils ielas 4. mājās nenogurdināmajai iedzīvotājai Ritai Brūderei Skrundā par visām rūpēm, ko viņa sniedz mājās labā. Rīta, lai tev veselība, lai mīļi, silti Ziemassvētki, un daudz laba piedzīvot jaunajā gadā!

Kolertu ģimene

Akcijas Dalies mīlestībā! rīkotāji pateicas Kuldīgas uzņēmējiem un citām privātpersonām, kuras atbalstīja finansiāli, kā arī Latvijas Samariešu apvienībai, kas palīdzēja dāvanaiņās nogādāt līdz saņēmējiem – Kuldīgas vecajiem ļaudīm. Paldies *Rietumu naftai*, autosalonam *Rezerve, z/s Olarāji, z/s Baļļas* un Ievai Sadauskai, uzņēmumiem *Mars, Mežmaļi, IMG projekti, ZR autodetaļas, Palletteries, Wild Wood, MKM mežs, Bruģieris, PT Cafe*, uzņēmējiem Gatim Rautiņam, Andrim Upmalim, kā arī tiem, kuri nevēlējās savu vārdu publicēt. Paldies katram, kurš atbalsta ar praktisku palīdzību!

Gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu vēlot – akcijas koordinatore **Irma Gertnere, Ieva Fokerota-Šimane**

Kuldīgas invalīdu biedrība sirsniņi pateicas saviem labvēļiem ziedotājiem par atbalstu gan ikdienas gaitās, gan svētku noskaņas radīšanā gada nogales svētkos: Borisa un Ināras Teterevu fondam, SIA *Vilnas fabrika*, SIA *Rimi Latvia*, SIA *Livona BP*, veikalam *Baļļas*, SIA *Foto AC*, SIA *KLZ*, SIA *Māras druka*, Rendas pagasta pārvaldes vadītājai Kristīnei Kuzminai, SIA *Oāze LP* vadītājai Līgai Pirtniecei, veikalam *Zig Zag*. Vēlam baltu ziemu, cerīgu pavasari, saulainu vasaru un ražīgu rudeni.

Kuldīgas Sv. Annas evaņģēliski luteriskā draudze izsaka sirsniņu pateicību:

Nacionālajai kultūras mantojuma pārvaldei, Valsts kultūrkapitāla fondam, Latvijas Evaņģēliski luteriskajai baznīcai, Kuldīgas novada domei, Kuldīgas attīstības aģentūrai, Kurzemes plānošanas reģionam, Nodarbinātības valsts aģentūras Kuldīgas filiālei, *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*, laikrakstam *Kurzemnieks*, *Kuldīgas novada vēstīm*, *Kurzemes Radio*, *Mēness aptiekai*, veikalam *Kate*, SIA *B&H Solutions* un Ingaram Kolčam, Aināram Princim, *Darbnīcai „A projekti”* un Anitai un Aldim Orniņiem, SIA *Novasafs* un Andrejam Safonovam, Jānim Kalniņam, SIA *JC grupa* un Jānim Cinim, SIA *Planka* un Dzintaram Kņupkem, SIA *KCE* un Jānim Voitko, tāpat Andai Gutlandei, Andrim Koževņikovam, Mārtiņam Medniekam, Aināram Skaldmanim, Normundam Eglem, Lāsmāi Ciekausei, Ingūnai Lēmanei, Rinaldam Lūsim, Jurim Girvaitim, Aigaram Zvingulim.

Pateicamies ikvienam par palīdzību un personīgo ieguldījumu, par labi paveiktajiem darbiem un dāsnajiem ziedojumiem! Vēlam visiem svētīgus Ziemassvētkus un veiksmīgu jauno gadu!

Mācītājs **Mārtiņš Burke-Burkevics**

PĀRDOD

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (375 EUR/palette), **KLUCIŠUS** (140 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA **Edelwood** pārdod priedes skaidu **BRIKETES** (360 EUR/palette), **GRANULAS** (460 EUR/palette). Tālr. 20356699 vai www.edelwood.lv.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU**. Tālr. 25971768.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Sertificēta kautuve pārdod svaigu, Latvijā audzētu **CŪKGAĻU**. Bez maksas piegāde. Tālr. 29406978.

ZIEDU MEDU (18 EUR/3 l), **VIRŠU MEDU** (11 EUR/1 l), piegādā. Tālr. 22163980.

Mājas kūpinājumi piedāvā iegādāties īstus **MĀJAS KŪPINĀJUMUS**. Strādāsīm 24.12. un 31.12. 9.00–13.00 Kuldīgā, Vidus ielā 14. Tālr. 28810600. Fotogalerija: www.307.lv/5658.

PĒRK

Meža, lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 29386009.

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Pērk vai nomā **ZEMI** (arī aizaugušu, viensētas u.c.). Tālr. 28963556.

ZEMI, MEŽU. Tālr. 28963556.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsmas, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Ātri un lēti ierīkosim **DZĪLURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Autokapsēta pērk un noraksta **NOLIETOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347

Veco **PAPĪRNAUDU**, fotogrāfijas, figūriņas, nozīmītes. Tālr. 26499892.

Rīgas porcelāna fabrikas **SERVĪZES**. Tālr. 29954171.

Padomju laiku rotaļlietas – **AUTOMODELIŠUS**. Tālr. 27166669.

Apaļas un ovālas dzintara **KRELLES**. Tālr. 20323336.

Ulmaņlaiku armijas **FOTOGRAFĪJAS** un dažādu pilsētu, ciemu fotogrāfijas. Tālr. 28009467.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Viesi no Izraēlas kalpos evaņģēliskajā draudzē

King of Glory

Kuldīgā, Liepājas ielā 9 (ieeja no 1905. gada ielas).

24. decembrī 17.00 sievietēm kalpos Ella Lev Ari.

25. decembrī 18.00 dievkalpojums ar mācītāju Orenu Lev Ari.

Tālr. uzziņām 26566466.

LĪDZJŪTĪBAS

*Kļūst dzīvības siltums par sveci,
Kas gaismu ir beigusi liet.*

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dagnijai Daigai Grundbergai, no vīra uz mūžu atvadoties.

Kuldīgas novada bibliotēkas kolēģi

*Bet reizēm, kaut grūti to saprast,
Viss vienā mirklī var irt.*

/Z.Purvs./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dagnijai Grundbergai, vīru pēkšņi zaudējot.

Bijušās Skrundas novada bāriņtiesas kolēģes

Caur sniegotu rītu

*Tu projām aizgāji klusi,
Savas baltās un nebaltais dienas
Mūža kamolā satinusi.*

/Ā.Elksne./

Izsakām dziļu līdzjūtību Litai Preiškai, mammu mūžības ceļā aizvadot.

SIA *Kuldīgas slimnīca*

Mūža vakars krēslas spārnēm

*Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz.*

/Z.Purvs./

Skumju brīdī esam kopā ar Zani Kūlaini un ģimeni, pavadot omīti aizsaules ceļos.

Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra kolektīvs

Lēks saulīte citu rītu

*Laukus, silus apraudzīt;
Tu gulēsi mūža miegu
Baltos smilšu palagos.*

/T. dz./

Izsakām līdzjūtību Ilonai un Dinai, no mammas, vīra mammas ILGAS atvadoties.

Īvandes ansambļa meitenes

*Es sajūtu, kā puķes aug un zied,
Un dziesmu sadzirdu, ko zeme dzied,
Caur bezgalību aiznēsama mani.*

/E.Virza./

Skumju brīdī esam līdzās tuviniekiem, **MARIJU FREIBERGU** mūža gaitā pavadot.

Īvandnieki

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt.*

/G.Selga./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, **JURI LITVINU** mūžībā aizvadot.

SIA *Kesto kolektīvs* un bijušie darbabiedri

*No mūža kamola pa dzīvai attinusi,
Iet tālus ceļus vecmāmuļas sirds.*

/L.Vāczemnieks./

Izsakām līdzjūtību Aivītai, no vecmāmiņas atvadoties.

Skrundas kultūras nama saime

Baltie bērzi, šalciet klusi,

Sveiciet tālos apvāršņus.

Tēva sirds ir aprimusi,

Čaklās rokas mierā dus.

/J.Sirmbārdis./

SIA **BiAGRO** kolektīvs izsaka līdzjūtību Mārim Andersonam, tēvu mūžībā pavadot.

Skumjās paziņojam,

ka mūžībā devies

GUNĀRS

DAMBĪTIS-DAMBERGS

(1940–2022).

Atvadīšanās sestdien,

24. decembrī, 12.00

Meža kapu kapličā.

Piederīgie

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!* Tālrunis 63324881.

LAIKAZIŅAS

Sals mīsies ar atkusni

Ziemassvētkos un gadumijā laika apstākļus Latvijā noteiks cikloni, kas brīžiem atnesīs lietu un sniegu, īslaicīgi būs arī sauss laiks un piesals.

Trešdien īsi pirms pusnakts sākās astronomiskā ziema. Pēc latviskām tradīcijām ziemas saulgrieži ir īpašs laiks, kad diena ir visīsākā un nakts visgarākā. Taču pēc astronomiskā kalendāra precīzi šajā brīdī gaisma nesāk uzvaras gājienu un tumsa momentā neatkāpjas. Vēl šī diena un arī sestdienas būs tikpat īsa (sešas stundas 44 minūtes), un tikai Ziemassvētkos, 25. decembrī, kļūs par minūti garāka, jo saule rietēs vēlāk. Savukārt saullēkts līdz pat jaunajam gadam būs nemainīgi 9.02, tikmēr uz saulrieta rēķina diena būs pagarinājusies par sešām minūtēm. Janvārī, saulītei uzlecot arvien agrāk, gaismas uzvara pār tumsu būs jūtama straujāk.

Laiks ziemas saulgriežos bija kā tautasdziesmā, kad sidrabiņa lietņš list. Bet turpmāko pēc tā nevar prognozēt. Meteocentrs tikko publicējis decembra pirmo divu dekāžu apskatu, kas rāda, ka nokrišņi bijuši nepilni 9% zem perioda normas. Bet Kuldīga nu ir oficiāli ierakstīta novērojumu vēsturē – 12. decembrī sniega sega bijusi 55 cm, kas reģistrēta kā visbiezākā kopš 2013. gada 9. aprīļa, kad Alūksnē sasnīga 70 cm. Tādējādi pie mums Ziemassvētki var būt baltī vismaz tajās vietās, kur sastumti sniega kalni, ko šīs nedēļas atkusnis ar lietu nespēja nokausēt. Vakar vienlaidu klājienā (netīrītājās vietās) vēl bija 14 cm.

Līdz Ziemassvētkiem turpinās līt, vietām gaidāms arī slapjš sniegs, līdz ar to Kurzemē un valsts centrālajā daļā upēs gaidāms straujš ūdens līmeņa kāpums, iespējama palieņu un citu

zemāko vietu applūšana. Gaisa temperatūra pārsvarā virs nulles, bet 24. decembrī īslaicīgi iestāsies sausāks un saulaināks laiks, kā arī neliels sals. Jaunmedēļi no rietumiem gaidāmi nokrišņi un temperatūras paaugstināšanās līdz +6 grādiem. Arī pēc Ziemassvētkiem un gadumijā iespējams gan lietus, gan sniegs – to noteiks ciklonu virzība. Sals mīsies ar atkusni, uz ceļiem bieži būs apledojušs.

Viduskurzemē sestdien pārsvarā saulains laiks, neliels mākoņu daudzums, dienā ap nulli, bet vakarpusē sāks piesalt, un naktī temperatūra pazemināsies līdz –5 grādiem, rieteni nomainīs D/DA vējš. Pirmajos Ziemassvētkos dienā būs –4, naktī –6, bet otrajos atkal būs ap nulli un sāks snigt. Otrdien debesis vairāk apmāksies, sniegs būs slapjš, temperatūra +2 grādi.

Daina Tāfelberga

KURZEMNIEKU janvārim var abonēt līdz 27. decembrim:

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);
- www.kurzemnieks.lv/abone (ietaupot 1,50 eiro);
- pastā;
- pie pastniekiem;
- redakcijā (ietaupot 1,50 eiro).

Laikraksta *Kurzemnieks* redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

Kurzemnieka kalendāru 2023. gadam ar skaistiem mūspuses skatiem varat iegādāties Kuldīgā:

- laikraksta redakcijā, 1905. gada ielā 19,
- **Zvaigznes grāmatnīcā**, Mucenieku ielā 33,
- **Jāņa Rozes grāmatnīcā**, Sūru ielā 2,
- **veikalā Cikāde**, Liepājas ielā 5,
- **veikalā Dārziņš**, Baznīcas ielā 15,
- **veikalā Pindzele**, Raiņa ielā 2.

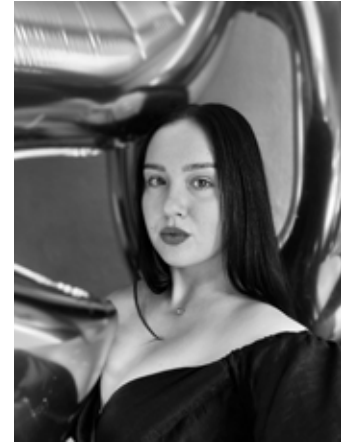
VĀRDADIENAS

No 24. līdz 31. decembrim

- 24. Ādams (256), Ieva (9536)
 - 25. Stella (432), Larisa (6943)
 - 26. Dainuvīte (129), Gija (50), Megija (1325)
 - 27. Elmārs (1256), Inita (1918), Helmārs (9)
 - 28. Inga (12 281), Ivita (574), Irvita (2), Ingeborga (25)
 - 29. Solveiga (790), Ilgona (23)
 - 30. Dāvids (2078), Dāvis (3436), Dāniels (427), Daniela (1888), Daniels (5831)
 - 31. Silvestrs (256), Silvis (21), Kalvis (680)
- Populārākie: Inga un Daniels.**

iesaukuši dažādi

Megija Marija Valkovska, kuldīdzniece, studē interjera dizainu:
 – Vārdu izvēlējas mamma – skatījās kalendārā un izvēlējas atvasinājumu no vārda Gija. Mammai likās, ka tas skan ļoti dzīvīgi, un vēl vairāk viņa izvēlējas tādēļ, ka vārdadiena iekrīt Ziemassvētku brīnumu laikā. Ģimene un draugi gadu gaitā no vārda izdomājuši interesantas iesaukas: Medža, Medžisons, Medžidži, Megatrons, Mega. Ikdienā mani sauc par Medžu – tā ir vispopulārākā iesauka ģimenes lokā. Skolas laikā vārds man nepatika – nelikās, ka piestāv. Klasesbiedri izsmēja, ka esmu Megija no multfilmas *Simpsoni*, bet to es uztvēru ar humoru. Tagad man vārds ļoti patīk. Gadiem ejot, Latvijā tas kļuvis populārāks. Smieklīgākais ar manu vārdu saistīts ar bērnu skoliņu. Manā grupiņā gāja vairākas Megijas. Mēs savā starpā jautām mācību piederumus – zīmēšanas blokus, krāsas, akvareļu papīra blokus –, jo uz tiem bija rakstīts tikai vārds. Vajadzēja izzilēt, kurš ir kurai. Kad skolotāja izsauca Megiju, domājām, kurai tad īsti jāiet.
Amanda Gustovska, Megijas Marijas Valkovskas arhīva foto

JOKI

– Tavai galvai nav valdnieka!
 – Nav tiesa. Man tur ir konstitucionālā monarhija.
 – Kā tas ir?
 – Valdnieks it kā ir, bet reālā vara pieder tarakāniem.

Sieviete vienmēr ir pārsteigums, bet ne vienmēr – dāvana...

Jaunums Kurzemnieka lasītājiem!
 Arī **DRUKĀTO** laikrakstu tagad var abonēt mūsu atjaunotajā portālā www.kurzemnieks.lv.

Ir divas iespējas.

1. Abonēt tikai e-avīzi.
2. Vienlaikus ar e-avīzi pasūtīt drukāto avīzi, kas jums tiks atnesta pastkastītē.

Jānorāda, vai vēlaties ar TV un radio programmu vai bez tās. To var izdarīt, ieejot portālā un labajā augšējā stūrī nospiežot ikonu *Abonē*.
 Ja ir neskaidrības, var zvanīt pa tālr. 63324881.

JAUNUMS!
 REĢISTRĒJIES
 MĀJASLAPĀ
WWW.KURZEMNIEKS.LV
 UN IEVIETO TUR
 SLUDINĀJUMU
 BEZ MAKSAS.

PĒRKAM
 Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

FOTOKONKURSS

Skaistākie rotājumi

Kurzemnieka fotokonkursā šogad saprotamu iemeslu dēļ atsaucība bija mazāka, jo sniegs daudzus rotājumus pārklāja. Paldies par atsaucību tiem, kuri tomēr iesaistījās! Vairākas fotogrāfijas publicējam. Balviņu no Kurzemnieka saņem Gunita Kudrovska. Lūdzam uz redakciju atnākt darbdienā!

Mūsu mājās dažādi Ziemassvētku gaidīšanas brīnumi sagatavoti ar bērniem. Kristīne Mauere no Ķimales.

Kristīne Kalniņa: „Kaimiņiene Egija Ose no Virkas ielas ļoti skaisti izrotājusi dzīvokļa logus daudzdzīvokļu ēkā. Katru dienu, nākot mājās, priecājos – tas rada svētku sajūtu.”

Kables Selgas. Iesūtījis Raimonds Goža.

Inita Liepiņa: „Manas mammas Vizmas Hartmanes rotātā māja Laidu pagasta Veldzēs”.

Gunitas Kudrovskas māja – Īvandes pagasta Krimas. Lai gaišais vairo gaišo!

Andra Zvejniece: „Kuldīgas mūzikas skolas skolotāja Līga Saulgrieze izrotājusi vestibulu, kur būs bērniem, vecākiem un mums pašiem. Pat Vigneru Ernests šallītē ietērpts!”